

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Forord af undertegnede:

Denne bog er fundet på nettet og oversat til dansk. Det var ikke muligt at finde navnet på den person, som har lavet bogen, men det gør indholdet ikke mindre interessant.

Steven Mark var en person, som i sidste fjerdedel af det tyvende århundrede, prøvede at lancere en opfindelse, som meget tvivlsomt var hans egen, og som mange siden har forsøgt at efterlave. Jeg har dog ikke kunnet finde nogen beviser for, at det nogensinde har været muligt at lave noget tilsvarende, og derfor står Steven Mark's konstruktion stadig i mystikken verden.

Dog viser de tilgængelige videoer og udtalelser fra kompetente personligheder, at Steven Mark havde fat i noget, som kunne have et vist potentiale.

Hvis ikke læseren har set nogle af disse videoer, vil jeg anbefale, at det sker inden læsningen af denne bog, for at kunne få forståelse af mange af de terminologier og forklaringer, som denne bog indeholder.

Videoerne er tilgængelig her:

<https://www.google.com/search?q=steven+mark+tpu&aq=&aq=chrome.1.69i59i450i8.5624122j0j15&sourceid=chrome&ie=UTF-8>

God læsning. Palle A. Andersen, august 2023

1. Bogen startede på dato: 18.11.2011
Denne bog bliver opdateret dagligt, så læs den sidst opdaterede version her:
2. Denne LINK virker ikke mere:
<https://www.slideshare.net/niculaegeorge/a-detail-study-of-the-steven-mark-tpu-10721103>
3. **Denne LINK virker:**
https://docs.google.com/document/pub?id=1gJHVdx7GI3aPjR2PDblgYGIIMhNKoHPFG0vfJI6U_-Y
4. Vi har brug for din hjælp! Denne bog kræver korrekturlæsning - Hvis du bemærker fejl, skriv en kommentar ved at logge ind med en Google-konto. Feedback modtages gerne.

2.

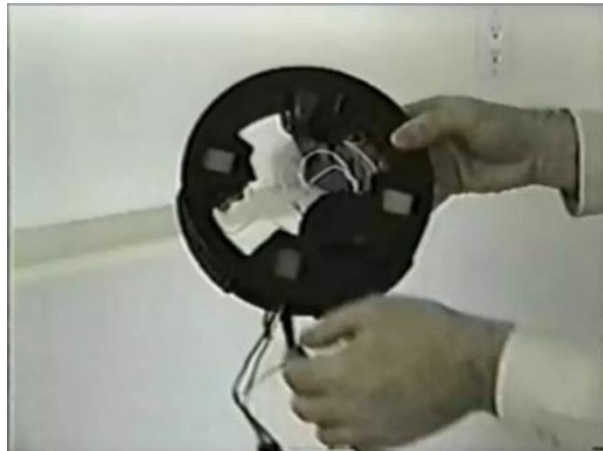
3. EN DETALJERET STUDIE AF STEVEN MARK TPU

Denne undersøgelse vil bringe os tættere på forståelsen af Steven Marks toroid, men ikke hele vejen til total forståelse. Jeg har opdaget ægte konstruktion bag TPU'en fra *timer og timers frame for frame omhyggeligt og metodisk at se SM-videoer*. For det første er jeg kommet til at tro, at de forskellige TPU-lignende enheder præsenteret af Steven i hans videoer er meget forskellige fra hinanden. Det er derfor, der er så mange forskellige konfigurationer, byggeplaner, varianter, meninger, topologier og implementeringer af Stevens TPU.

Udtrykket "TPU", der betyder Toroidal Power Unit, er upassende, fordi **operationsprincippet ikke har noget at gøre med Toroidal form** (med et åbent sind kan det f.eks. være en terning).

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Steven Mark har valgt bare at implementere princippet inde i toroidale kerner for at fange det meste af den magnetiske flux. Den enkleste og mest "gennemsigtige" fra Stevens enheder er denne (den, der kan studeres i detaljer):

Billed 1

Så lad os beslutte os for en konvention til at navngive de dele, som vi ser i enheden:

Billed 2

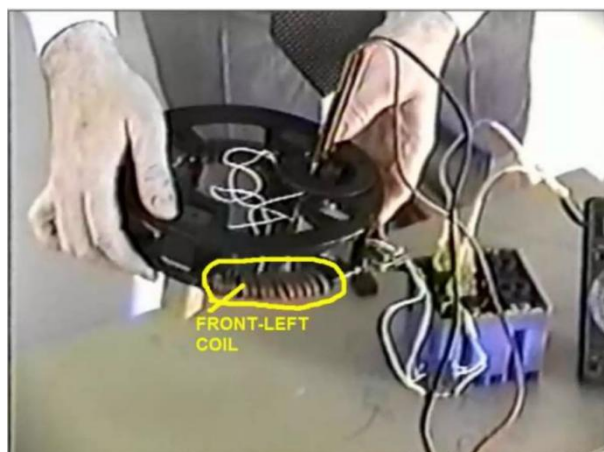
4. Mange mennesker siger at Stevens TPU har 3 spoler indeni... hmm... lad os se nærmere. Vi kan først bemærke, at der ser ud til at være 4 segmenter, og derfor skal der være 4 spoler. 1. Temmelig indlysende denne her.

Billed 3

Denne er indlysende

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 4

Samme her

Billed 5

Denne er også indlysende

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 6

4. Den fjerdespole er lidt svær at se.

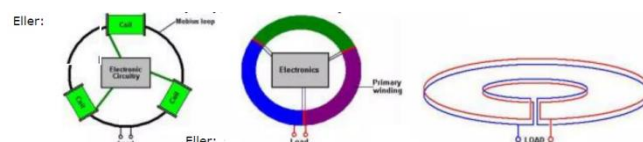
Billed 7

Yep.. Det er der i orden. Her er et andet kig:

Billed 8

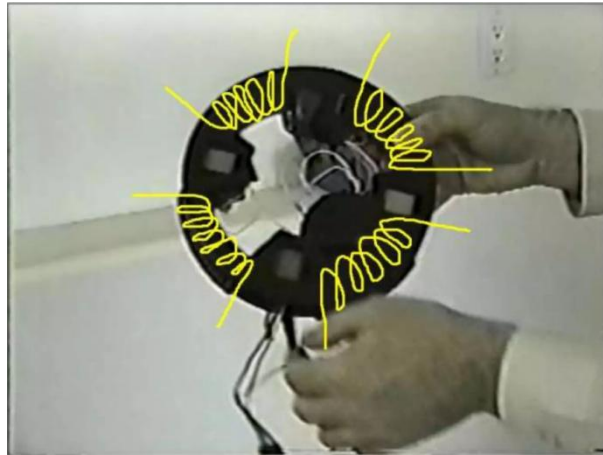
7. OKAY. Lad os opsummere hvad vi har set indtil videre. Vi ser ud til at have en slags transformer med 4 spoleviklinger, og denne ligner ikke på nogen måde de gængse opfattelser af Stevens TPU-konstruktion:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

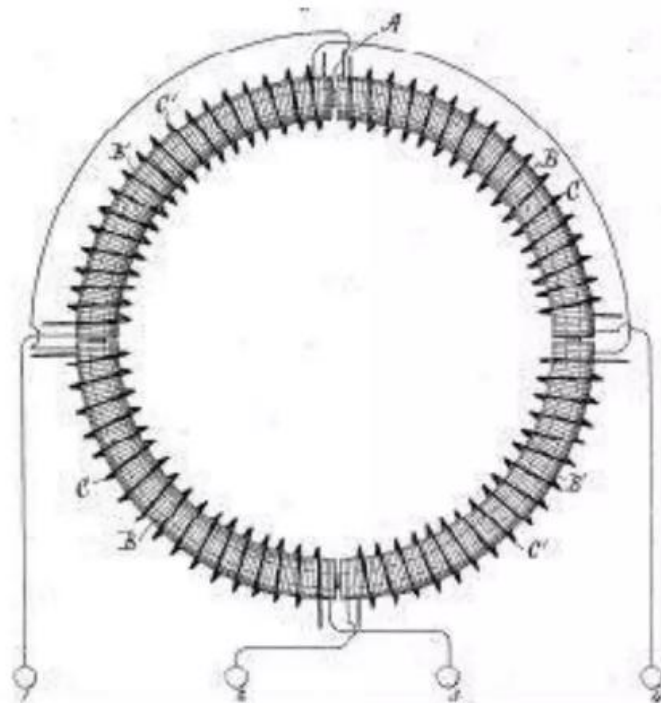
Disse er ikke i nærheden af den konfiguration, som vi studerer her. Disse konfigurationer forekommer mig absurde! Hvor pokker ser vi nogensinde denne type arrangementer i Steven Mark-præsentationer? Jeg har ikke set dette nogen steder! Men hey, måske de fyre, der siger disse ting, ved bedre. JEG VED KUN HVAD JEG SER. RESTEN... ER SPEKULATIONER. Selvom uddannede gæt i nogle tilfælde er acceptable.

Okay. Hvad vi ved indtil videre:

Billed 9

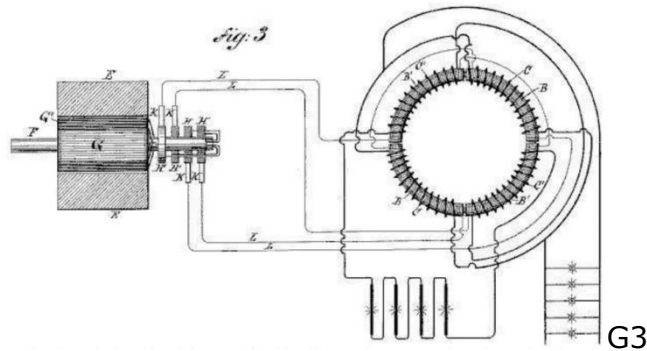
Nogle siger det denne "4-spoler Steven Mark Toroidal-lignende transformer" ligner Tesla Patent 381.970 "System of Electrical Distribution":

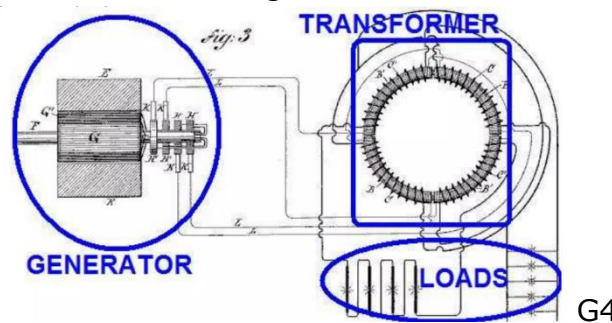
G2

Hmm...Interessant...Ser ens ud. Lad os se nærmere:

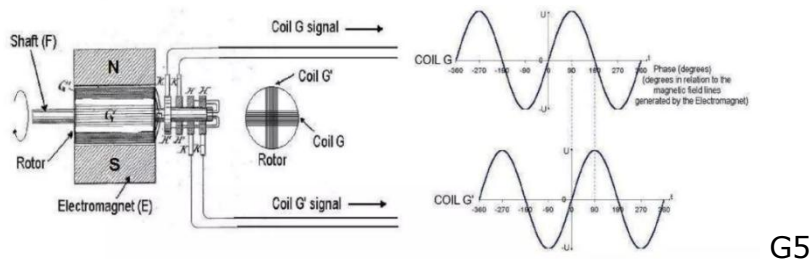
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Ok, enhver der tager et kig på dette, kan blive forvirret af alle disse ledninger. Lad os analysere, hvad vi har her, for det vil hjælpe os meget med at finde ud af, hvordan Stevens TPU fungerer:

Hvordan fungerer det? Lad os se på generatoren:

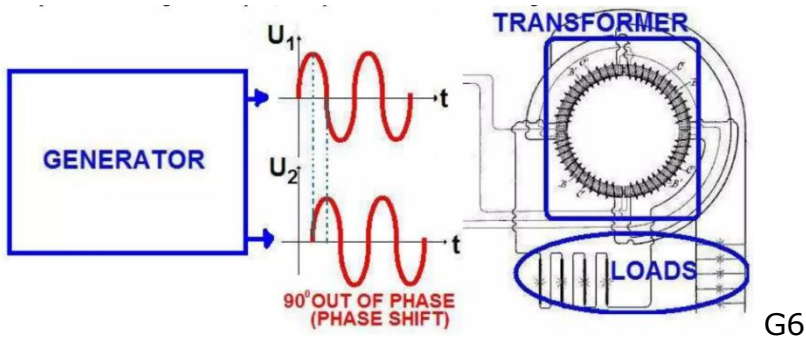

Lad os citere Tesla:

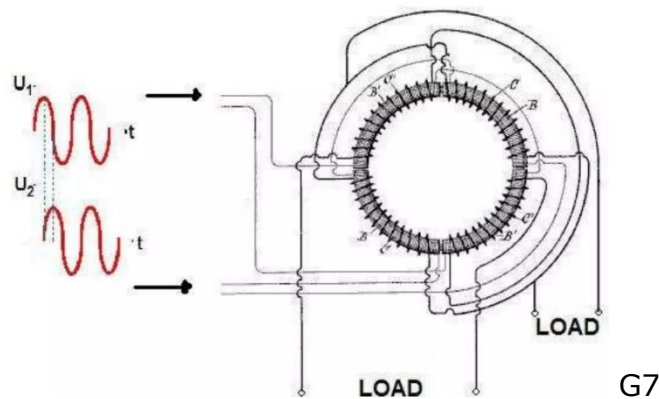
"...det vil blive observeret, at spolen G på et givet tidspunkt er i sin neutrale position og genererer lidt eller ingen strøm, mens den anden spole, G', er i en position, hvor den udøver sin maksimale effekt" (US patent 381970 side 2, linie 95)

Så denne generator har 2 spoler vinkelret på hinanden inde i et simpelt NS magnetfelt (2 poler) Kommutatoren har 4 kontakter (fra de 2 starter og 2 ender af de 2 spoler) og der er 4 ledninger kommer ud af denne generator. Simple ting. Når generatoren drejer, udsender den bølgeformerne i højre.

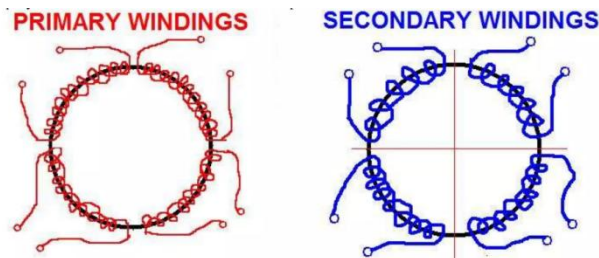
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Bare en to-faset elektrisk generator...typisk for Tesla...Ikke noget fancy her. Ok, så to signaler 90° grader ude af fase fra hver andet, går ind i transformeren. Det ene signal er en sinus, og det andet er en cosinus. Så hvad sker der så? Lad os se på transformeren:

Lad os forenkle det lidt og skille denne Tesla-transformer fra hinanden:

Dette er den grundlæggende konfiguration... så vi har 8 spoler her, og ikke 4, som i TPU'en... Dette er vigtigt! Dette er det nemmeste sted at begynde for at forstå, hvordan TPU'en fungerer! Ok, lad os fortsætte med sværere ting. Så TPU'en har 4 viklinger, **eller har den 8 ???**

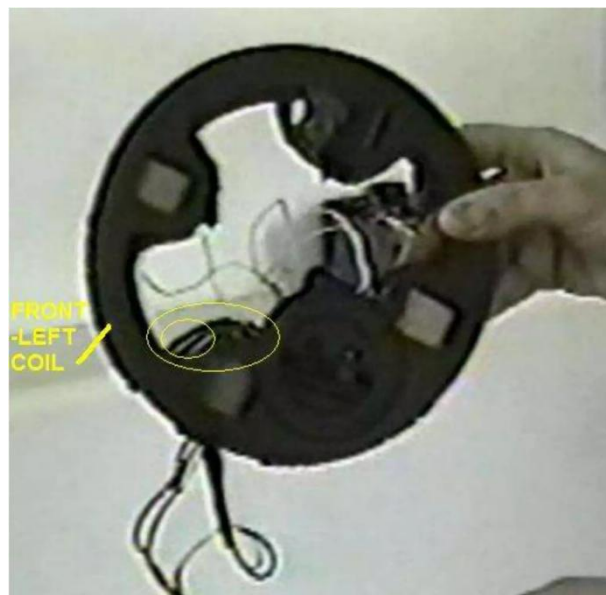
Lad os se nærmere:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 10

Hmm...ikke helt klart...så lad os se videre:

Billed 11

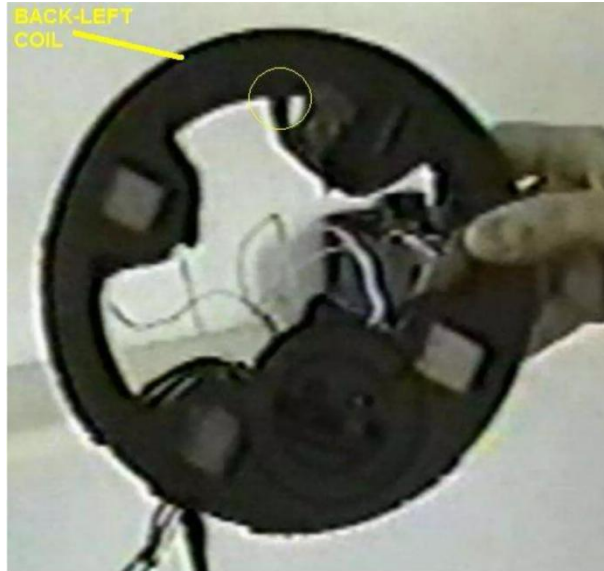
Wow ... hvad gør vi har der? Det ligner 2 store tykke tunge tråde ... kunne det være? Kunne det være en ... bi-filar spole?

Billed 12

Det er bestemt en bifilar spole!!!

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 13

Her kan vi se, at den er for tyk til kun at være én ledning. Der skal være to. Se nærmere og vær virkelig opmærksom! Hver af spolerne har 7 vindinger, og de er bestemt bifilar-spoler! Det nytter ikke noget kun at have de venstre spoler bifilar, og resten simple spoler. Det skal være, at alle er bifilar. Det er den eneste måde det giver mening på. Det skal være et afbalanceret symmetrisk system. Det er et kvalificeret gæt! Jeg håber du er enig. Hvis du ikke er enig, så find en video i bedre kvalitet, kig nærmere, end jeg gjorde, og bevis, at jeg tager fejl. Så lad os opsummere, hvad vi **VED** indtil videre:

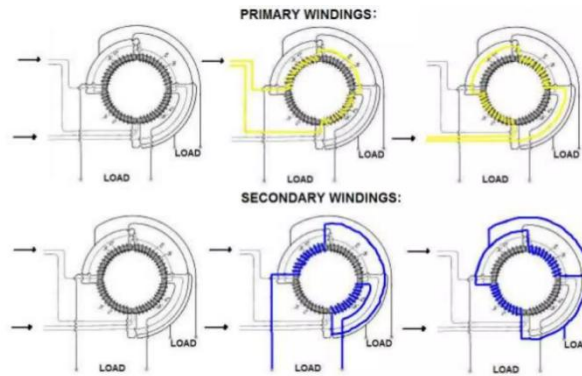

Billed 14

Dette er Teslateknologi!

Vi skal studere Teslas patent nummer 381.970 i mindste detalje. Så lad os se, hvordan Teslas transformer fungerer:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

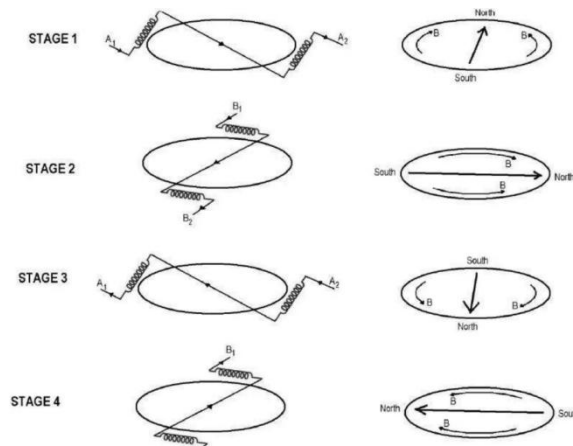

G9

Hvad der egentlig er interessant i denne konfiguration, er måden, hvorpå disse spoler er forbundet med hinanden. Hvis vi ser godt efter, så bemærker vi, at de er forbundet i opposition til hinanden. Så den magnetiske flux skabt af disse spoler, udligner... underligt... Hvordan kan en transformer fungere på en sådan måde?

Nå... din forståelse af dette afhænger af din forventning om, hvordan det skal fungere... Det vil fungere... men effektiviteten vil være meget, meget dårlig. Men Tesla vidste alle disse ting og mere til, så da... han må have ledt efter noget andet... han udnyttede og undersøgte en effekt...

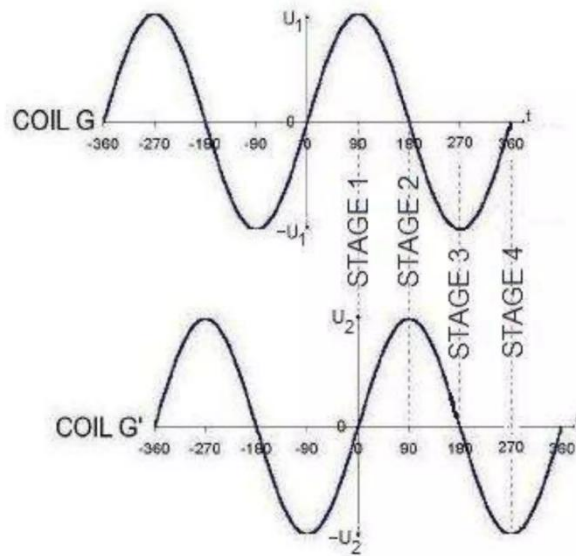
Magnetic Flux vektorerne fra disse spoler i drift ser sådan ud:

G10

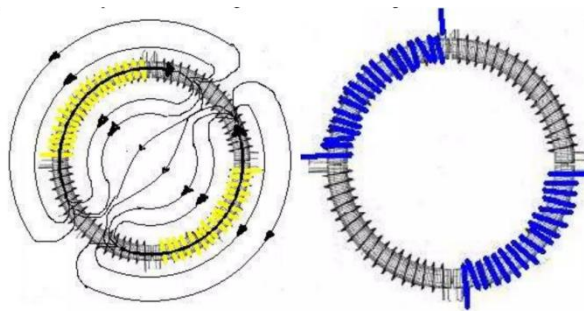
Og affyringsstadierne af Tesla-transformatorer er:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

G11

Lidt mere nøjagtig repræsentation af magnetfeltlinjerne på et trin er:

G12

Hvad der nu sker er, at når du aktiverer to modsatte spoler som denne, vil du få udgangseffekt på deres matchende sekundære spoler.

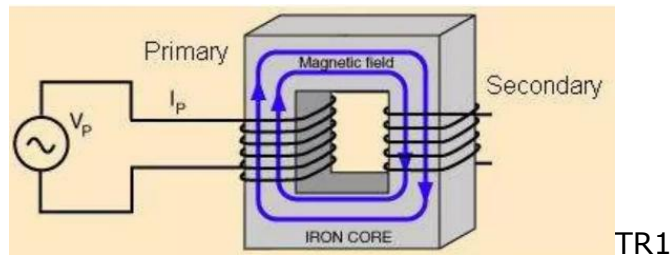
Hvis du bygger en transformer som denne, prøv at kortslutte den sekundære og se, hvad der sker! Hvad tror du vil ske? Tja ... konventionel uddannelse fortæller os, at vi vil se en gnist, og hvis vi fortsætter med kortslutningen, kan vi overophede og ødelægge den sekundære vikling. Men ikke i denne transformer... Denne type er en såkaldt "**Lenz-less solid state generator**". Det betyder, at uanset hvad du gør med den sekundære vikling, vil du ikke påvirke den primære vikling på nogen måde! Uanset hvor meget strøm du udvinder fra den sekundære, vil den primære aldrig se den! Den vil ikke "se" en belastning forbundet til den! Og endnu bedre - når du tilslutter en belastning til den sekundære ... INDGANGSEFFEKT FALDER! Helt omvendt af hvad du ville forvente!!! OPGIV DOG IKKE DINE HÅB... for dette er kun halvdelen af historien. Her er den anden skuffende halvdel: selvom dette kan virke som en enorm COP, glemmer vi at tage hensyn til den strøm, som transformatoren selv bruger, når der ikke er nogen belastning forbundet til sekundæren.

COP vs. OVERUNITY

Mange mennesker forveksler disse termer, og ganske ofte anser nogle dem for at være de samme. Dette er en stor, kæmpe fejl. Ydelseskoefficienten er defineret af

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

den samlede brugbare udgangsenergi divideret med energiindtaget af operatøren. For at forstå forskellen, lad os overveje en normal transformer.

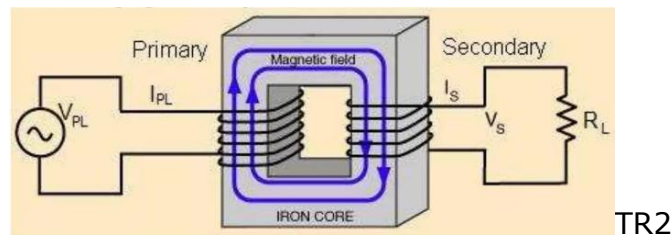

I dette første tilfælde har vi en almindelig transformer med dens primære vikling forbundet til en vekselstrøm (AC) strømkilde. Sekundærviklingen er ikke forbundet med noget, (R=undefineret)

Vi ca beregne effektforbruget som tabet i transformatoren i dette "open-circuit test" (P_{in}) som er:

$$P_{in(no\ load)} = V_p * I_p$$

Men når vi forbinder en belastning vil input power ændres:

I dette tilfælde, med en belastning tilsluttet, kan vi beregne:

$$\begin{aligned} P_{IN(WITH\ LOAD)} &= V_{PL} * I_{PL} \\ P_{IN(CONSUMED\ ONLY\ BY\ THE\ LOAD)} &= P_{IN(WITH\ LOAD)} - P_{IN(NO\ LOAD)} \\ P_{OUT} &= V_S * I_S \end{aligned} \quad TR3$$

Og hvad vi har efter dette:

$$Coefficient\ of\ performance(COP) = \frac{P_{OUT}}{P_{IN(WITH\ LOAD)} - P_{IN(NO\ LOAD)}} = \frac{P_{OUT}}{P_{IN(CONSUMED\ ONLY\ BY\ THE\ LOAD)}} \quad (1)$$

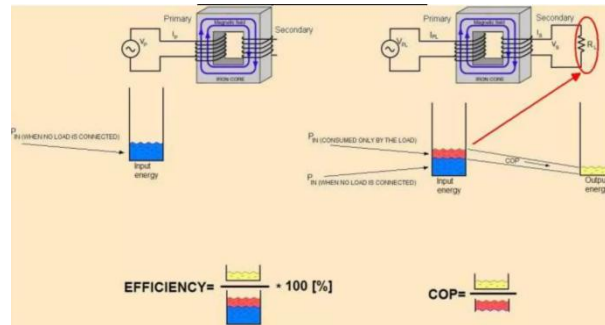
$$Overunity = \frac{P_{OUT}}{P_{IN(WITH\ LOAD)}} [no\ unit\ of\ measure] \quad (2)$$

$$Efficiency = \frac{P_{OUT}}{P_{IN(WITH\ LOAD)}} * 100 [\%] \quad (3)$$

Det virker som en lidt "brutal" måde at sige det på, men vi ser nu, hvor stor forskel der er på disse parametre.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

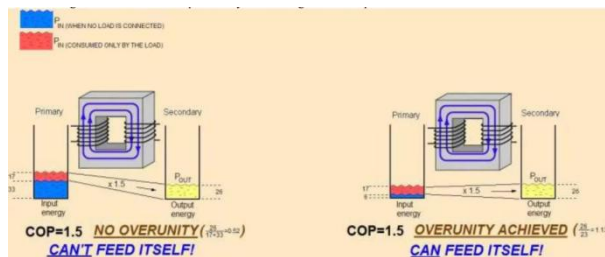
En visuel repræsentation af ydeevnekoeficienten (COP) og effektiviteten i transformere.

TR5

Spørg dig selv: Hvorfor nogle COP>1-enheder ikke kan brødføde sig selv ved at lukke sløjfen mellem output og input?

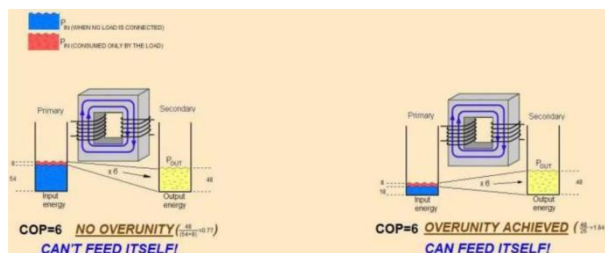
Lad os undersøge svaret på dette spørgsmål ved at overveje nogle eksempler:

TR6

I ovenstående tilfælde har vi den samme transformator med en ydeevnekoeficient på 1,5, som i første omgang ikke kan brødføde sig selv, og i det andet kan den. **Hvad er forskellen?**

Lad os tage et kig på en anden transformator, denne gang med en større COP (måske jo større, jo bedre, ikke? forkert.):

TR7

I begge eksempler, har vi set, hvordan COP=1,5 og endda COP=6 ikke er overenhed og ikke kan opretholde sig selv. Så Overunity er ikke afhængig af COP. Du kan have overenhed med en COP=1.1-enhed og ikke have overenhed med en COP=10-enhed. I

begge fire tilfælde er **den største aktør i at opnå selvopretholdende (overenhed) den "blå væske"** eller den effekt, som forbruges af transformeren i en åben kredsløbstest, når der ikke er tilsluttet nogen belastning ved udgangen.

Hvis vi omhyggeligt studerer ovenstående billeder, kan vi se et mønster dukke op og

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

bestemme de **betingelser, der skal opfyldes af den "blå væske" for at have overenhed**. Så lad os nedskrive ligningerne (uligheden) for denne tilstand:

$$\begin{aligned} & COP * P_{IN(Consumed\ Only\ by\ the\ Load)} > P_{IN\ Total(With\ Load)} \quad (3.1) \\ (3.1) \Rightarrow & \frac{P_{OUT}}{P_{IN(Consumed\ Only\ by\ the\ Load)}} * P_{IN(Consumed\ Only\ by\ the\ Load)} > P_{IN\ Total(With\ Load)} \quad (3.2) \\ & (3.2) \Rightarrow P_{OUT} > P_{IN} \quad (3.3) \end{aligned} \quad \text{TR8}$$

som er den sande betingelse for, at overenhed eksisterer, for at vores transformer kan opretholde sig selv. Det betyder, at vores ulighed (3.1) er sand.

Lad os analysere denne ulighed yderligere:

Af overskuelighedsgrunde vil vi navngive disse parametre med følgende bogstaver:

PIN (INGEN LOAD)=m;

PIN(KUN FORBRUGES AF BELASTNINGEN)=n;

PIN TOTAL (MED BELASTNING)=p; POUT=q;

$$\begin{aligned} & (3.4) \Rightarrow n = p - m \quad (3.5) \\ (3.1) \Rightarrow & COP * n > p \Leftrightarrow \frac{q}{n} * n > p \quad (3.6) \\ (3.5) \rightarrow & (3.6): \frac{q}{p-m} * n > p \quad (3.7) \\ (3.7) * (p-m) \Rightarrow & q * n > p(p-m) \Leftrightarrow q * n > p^2 - pm \Leftrightarrow -p^2 + q * n > -pm \quad (3.71) \\ (3.71) / (-p) \Rightarrow & \frac{-p^2 + q * n}{-p} < m \Leftrightarrow m > \frac{-p(p - \frac{q * n}{p})}{-p} \quad (3.8) \\ (3.8) \Rightarrow & m > p - \frac{q * n}{p} \quad (3.9) \end{aligned} \quad \text{TR9}$$

Dette oversættes til **betingelsen for overenhed eller selvopretholdelse i transformere**:

$$P_{IN(NO\ LOAD)} > P_{IN\ Total(With\ Load)} - \frac{P_{OUT} * P_{IN(Consumed\ Only\ by\ the\ Load)}}{P_{IN\ Total(With\ Load)}} \quad (3.91) \quad \text{TR10}$$

HEMELIGHEDER I SÆNKNINGEN INPUT STRØM, SOM FORBRUGES AF EN TRANSFORMER, NÅR INGEN LAST ER TILSLUTET VED UDGÅNDEN (ÅBENT KREDS) (AKA SÆNKNING AF DEN "BLÅ VÆSKE"):

Denne Pin-kode (INGEN BELASTNING) "blå væske", kan reduceres drastisk ved at give bedre indeslutning for den magnetiske flux genereret af primærviklingerne. Når denne magnetiske flux genereret af transformeren er skabt i et materiale, der kan indeholde den og fastholde den (med lav magnetisk reluktans), og har en høj magnetisk permeabilitet, og dette materiale også har en lav magnetostriktion, så er inputeffekten forbrugt af transformeren uden en belastning bør falde.

Også brug af korte firkantbølgesignaler (one-shot pulser eller low duty cycle signaler) som et alternativ til sinusbølgesignaler burde i teorien brugt mindre energi og drastisk reduceret denne "blå væske". Brug af højere driftsfrekvenser kan reducere det.

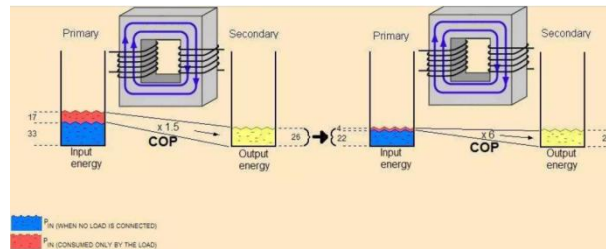
Spørg dig selv: Hvorfor kan vi ikke forbinde flere COP>1-enheder sammen og opnå overenhed?

FORBINDELSE AF COP>1-ENHEDER

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Lad os finde et svar på et sådant spørgsmål ved at prøve at sammenkoble COP>1-enheder på forskellige måder.

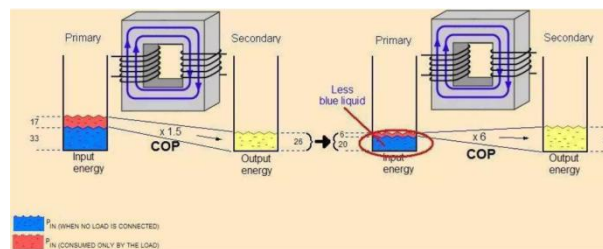
CASE 1: CASCADE TILSLUTNING FOR COP>1 TRANSFORMERE:

TR11

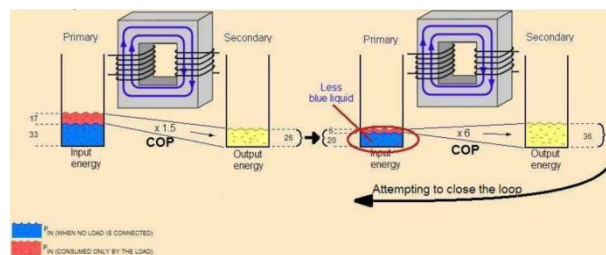
I dette tilfælde er vi startet med 50 enheder "energivæske". Denne energi blev omdannet til 26 energienheder med en god ydeevne på 1,5, og disse 26 enheder blev igen omdannet med en bemærkelsesværdig ydeevnekoefficient på 6, og vi endte med 24 energienheder.

Det er forbandet **blå væske**, det er problemet! Hvis vi kan reducere det, vil vores sag være:

TR12

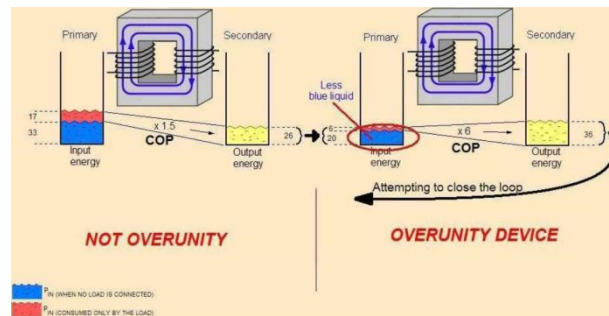
I dette tilfælde har vi 6 enheder energi, der kun forbruges af belastningen i den anden transformer. Med en COP=6 opnår vi en udgangsenergi, der er større end inputenergien. Endelig har vi en energiforøgelse. Så vil vi blive fristet til at lukke løkken:

TR13

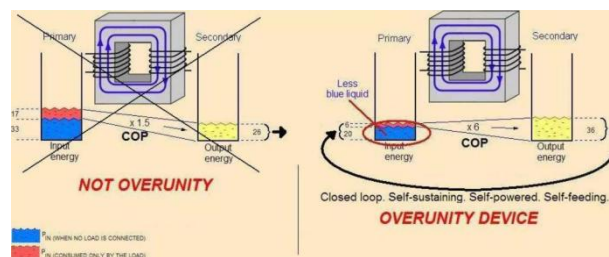
Vent et sekund, før vi forsøger at lukke løkken, og skabe en selvbærende enhed, som føder sig selv med energi, så lad os se tilbage og se, hvad vi virkelig har her:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

TR14

I dette tilfælde, vi må spørge os selv, hvad er meningen med at have den første transformer? Hvad er dets formål? Det tjener ikke noget formål, for hvis vi forsøger at opnå energigevinst, så er denne første transformer, der tæller energi og er ikke effektiv. Lad os kassere det. Men så ender vi med kun ét system:

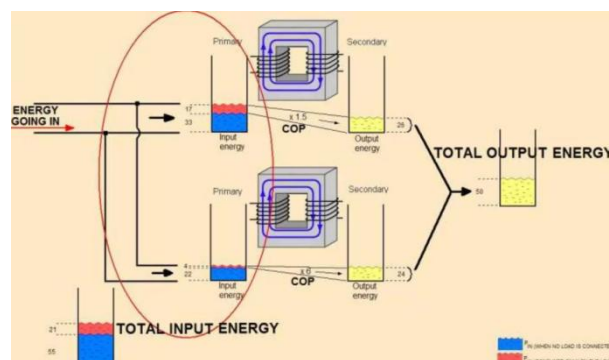

TR15

Konklusion:

Vi må ikke tage højde for enheder, der har $COP > 1$ og allerede er overenhed, og kan opretholde sig selv. Hvad er meningen med at forbinde en transformer, der er i stand til at opretholde sig selv, til en anden enhed med $COP > 1$? **En transformer med $COP > 1$ og overunity > 1 skal ikke tilsluttes noget, men sig selv! TILFÆLDE 2: PARALLEL TILSLUTNING TIL $COP > 1$ TRANSFORMATORER:**

Et parallellforbindelse ville være som det på billedet nedenfor. Husk, da COP er afhængig af den belastning, vi bruger, af enkelthedsgrunde ville vi mene, at COP'en for disse næste transformere er forudbestemt på den samme belastning. Hvis ikke, kunne vi bruge en impedanstilpasningstransformator.

TR16

I dette tilfælde to transformere kan være ækvivalens med kun én enhed, der udviser denne COP:

$$COP = \frac{50}{21} = 2.38 \text{ (3.92)}$$

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Bemærk, at 2,38 ikke er et gennemsnit mellem 1,5 og 6. Denne ækvivalente COP bestemmes uden at lave ækvivalenser og beregne total inputenergi eller total outputenergi:

Lad os igen lave navngivningen konvention som ovenfor:

PIN(KUN FORBRUGES AF BELASTNINGEN)=n;

POUT=q;

Lad os betragte den første transformator COP for at være:

$$COP_1 = \frac{q_1}{n_1} \Rightarrow q_1 = n_1 COP_1 \quad (3.93)$$

Og den anden transformer COP:

$$COP_2 = \frac{q_2}{n_2} \Rightarrow q_2 = n_2 COP_2 \quad (3.94)$$

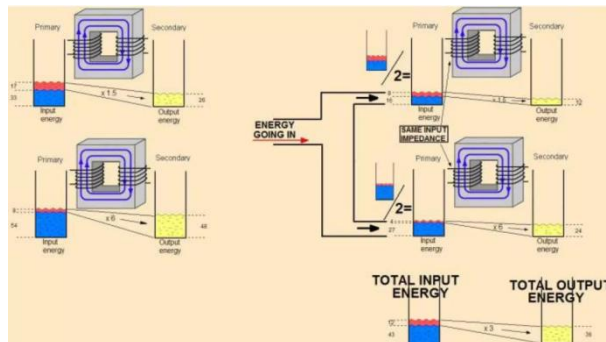
Vi forsøger at bestemme COPechivalnet som et forhold mellem COP1 og COP2:

$$COP_{echivalent} = \frac{q_1 + q_2}{n_1 + n_2} \quad (3.95)$$

$$(3.93)(3.94) \rightarrow (3.95): COP_{echivalnet} = \frac{n_1 COP_1 + n_2 COP_2}{n_1 + n_2} \quad (3.96)$$

CASE 3: SERIE FORBINDELSE FOR COP>1 TRANSFORMERE:

Lad os overveje den nemmeste opsætning, hvor begge transformere har samme indgangsimpedans. I dette tilfælde vil den energi, der forbruges af hver transformer, blive delt i halvdelen af, hvad de normalt forbruger uafhængigt.

Udgangsenergien genereret af vores transformere tilsammen vil stadig være lavere end den samlede inputenergi. Hvis transformatorerne har forskellige indgangsimpedanser, så vil den med den laveste impedans forbruge mere energi. **Under alle omstændigheder, og uanset hvad vi gør, så mister vi altid energi.** indvinder intet!

Konklusion:

COP>1 enheder, kan ikke brødføde sig selv eller hinanden, medmindre de OGSÅ er overenhed!

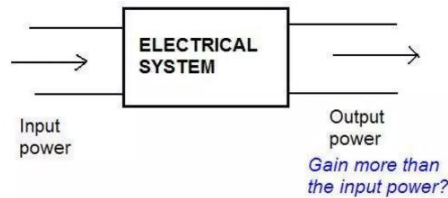
Og hvis en af dem er overenhed, er der ingen grund til at forbinde den til noget andet, end sig selv! **Bemærk:** Reglerne præsenteret ovenfor kan ændre sig med andre typer enheder og love, som de fungerer på.

Ændring af vores mentalitet

Her er lidt mere stof til eftertanke. Mange mennesker, der stræber efter at nå

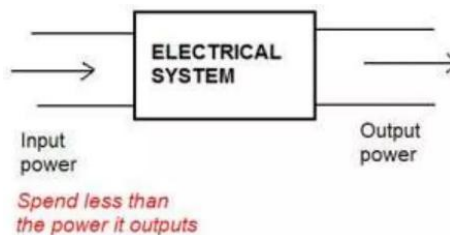
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

overenhed, forventer altid at få mere energi, end de lægger i! Men det er umuligt! Ja, du læste det rigtigt! Det er umuligt at få noget ud af ingenting! Og det er en universel SANDHED! Loven om energibevarelse gælder altid.

Her kommer det.....MEN...du kunne bøje det til din egen fordel. Vi må ændre den måde, vi behandler dette spørgsmål om enhed på. Hvad hvis vi ikke skal vinde mere? Hvad hvis vi ikke behøver at afgive mere strøm, end vi sætter ind? Du siger måske: Hvad pokker taler du om der? Du er fuld af lort! Bær med mig et øjeblik. Vær venlig. Hvad hvis ... vi nærmer os spørgsmålet om overenhed på en forkert måde?

Det tror jeg på vi skal ikke vinde mere, men tværtimod! VI SKAL BRUGE MINDRE! Og det er nøglen til over enhed! Vi skal ikke forvente at få mere energi ved udgangen! Men faktisk skal vi se på inputtet! Det er der magien sker. Det er der, vi skal være opmærksomme.

At nå frem til enhed, ikke ved at få mere energi ved udgangen, men ved at bruge mindre energi på inputtet (aka "blå væske")!!!

Ja, men du har stadig en energigevinst, hvor kommer den energi fra? Fra magnetfeltet produceret af permanente magneter. Hvis du allerede har et magnetfelt på plads, der løber gennem en kerne, så burde du i teorien bruge mindre energi på at bygge den samme magnetiske flux, som ville have taget meget mere energi at skabe, hvis du ikke brugte en permanent magnet (induktansforstærkning). Men i teorien, denne energigevinst fra magneten er så lille og ubetydelig, at du ikke kan bruge den til noget! Du kan ikke gøre noget ved det! **Eller kan du?** Ja, det kan du, hvis du har en næsten 100 % effektiv transformer, kan du hæve dens ydeevne til over 100 % mærket og passere over enhedsbarrieren ved at bruge dette trick! Det er igen i teorien. Det er sådan, jeg tror, at TPU'en virkelig virker...i teorien.

For at støtte ovenstående ord vil jeg bruge et berømt citat: "**[...]Med kontinuerlige fluxbaner er den statiske flux fra den permanente magnet eller magneter ubrugelig. Men hvis den statiske flux af den permanente magnet, der er begrænset til fluxvejene, blev ændret til at være tidsvarierende, ville den**

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

have nytte til elektromagnetiske induktionsenheder til strømkonvertering som transformere og strøminvertere". Jeg vil lade læseren finde ud af, hvem der sagde dette . Jeg tror ikke, det er en meget omfattende sætning, så lad mig forklare, hvad ovenstående citat taler om:

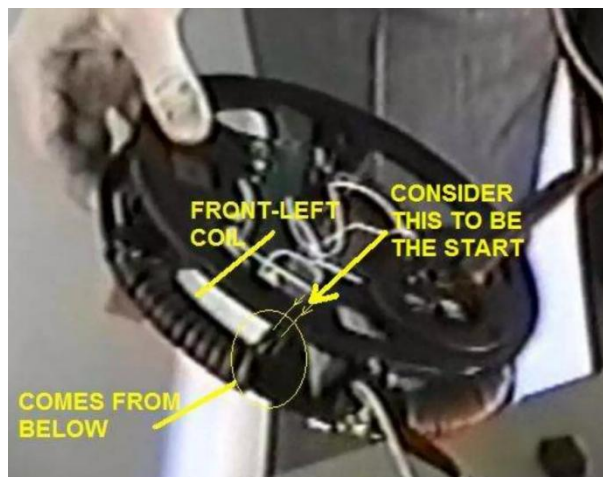
Der taler vi om en **OVERUNITY-HEMMEIGHED:**

- **Første trin:** Du aktiverer ikke input-primærsiden af en transformer med en normal, konventionel strøm fra en kraftledning, men du lader en permanent magnet aktivere den. Ja, men magnetfeltet i en magnet er statisk. Det er korrekt, MEN du kunne få magnetfeltet til at være dynamisk.
- Derefter er det andet og sidste trin at sikre sig, at den energi, der bruges på at dynamisere magnetfeltet ved at forlade det og sparke det, er lavere end den energi, der leveres ved udgangen af magneten.

Så tilbage til vores Tesla-transformer 381970, selvom den har en ekstraordinær ydeevne, det er ikke effektivt på grund af den indgangseffekt, der forbruges uden en belastning. Hvis du er heldig kan du måske få lad os sige 10% effektivitet ud af denne Tesla-transformer. 10% effektivitet betyder for eksempel, at hvis den primære bruger 200W strøm, vil du ved udgangen maksimalt se 20W. Men den interessante effekt her, det var grunden til, at vi undersøgte dette gamle Tesla-design, er det faktum, at når du trækker 20W strøm fra sekundæren, forbliver indgangseffekten på 200W den samme, og den stiger ikke til 220W som du normalt ville forvente.

Det er ekstremt lavt i effektivitet på grund af det udvendige magnetfelt, det vil sige, at magnetfeltlinjerne uden for kernen ikke er lukkede. I teorien, hvis du kunne reducere den magnetiske modvilje i kernematerialet og finde ud af en måde at holde al den magnetiske flux inde i transformeren,

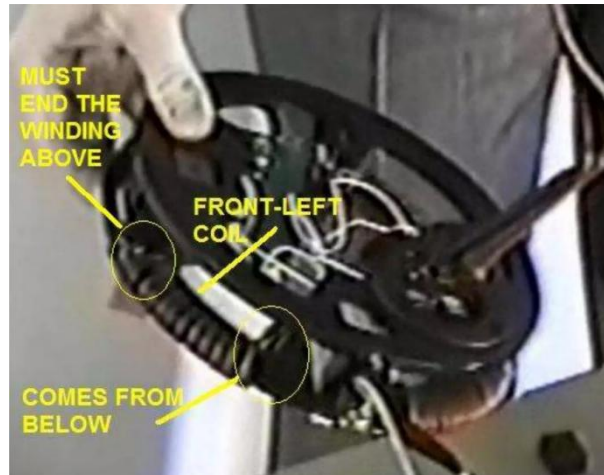
28. Det er interessantting, men i Steven Marks TPU har vi denne Lenz-løse modsatrettede magnetiske flux/magnetiske afkoblingseffekt i spolerne, som det ses i Tesla-patentet? Alle de 8 spoler i Stevens TPU ser ud til at være forbundet i serie, den ene efter den anden i en kæde. Lad os se nærmere:

Billed 15

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Ok, så front-venstre spole starter nedefra og er viklet med uret set forfra. Dette fører os til den logiske konklusion, at dens ende vil forlade spolen fra oversiden af spolen:

Billed 16

Se nu den bagerste venstre spole:

Billed 17

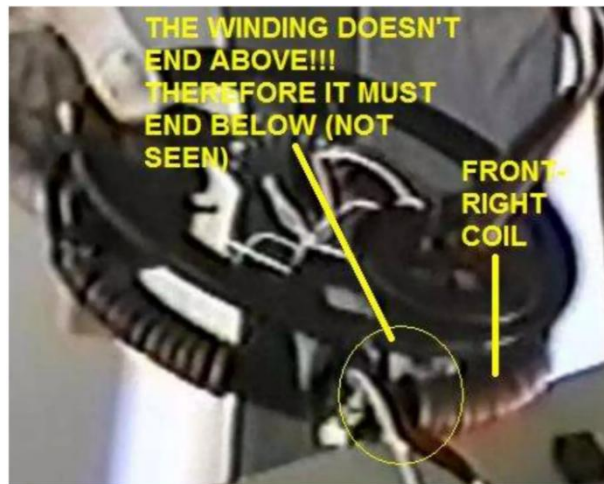
Den bagerste venstre spoleer viklet i samme retning med uret (hvis du starter toroidens viklinger i retning med uret set fra oven). Lad os fortsætte med at undersøge dette:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 18

Det er meget svært at se, men jeg vover dig til at bevise, at jeg tager fejl, ved at finde den samme video i en bedre kvalitet, ændre lysstyrke, kontrast, farve, mætning, nuance og alle disse parametre, og se selv, at det er rigtigt. Hmm...han ændrede viklingsretningen til mod uret, hvis man betragter starten som hvor ledningerne kom ud af enheden. Lad os fortsætte...

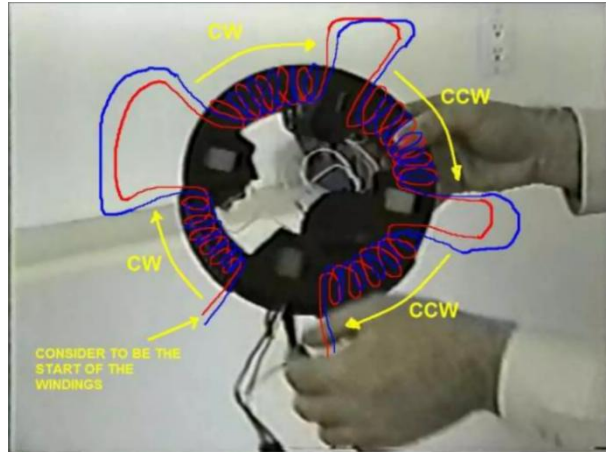

Billed 19

Forreste højre håndspolen er viklet mod uret. Det starter oppefra og slutter nedeunder.

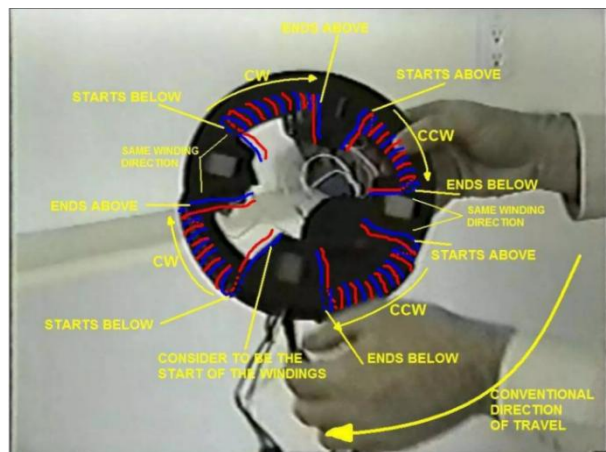
NU KEND VI ALLE VINDINGENS RETNINGER MED EN HØJ GRAD AF SIKKERHED!!
Lad os opsummere, hvad vi ved indtil videre:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 20

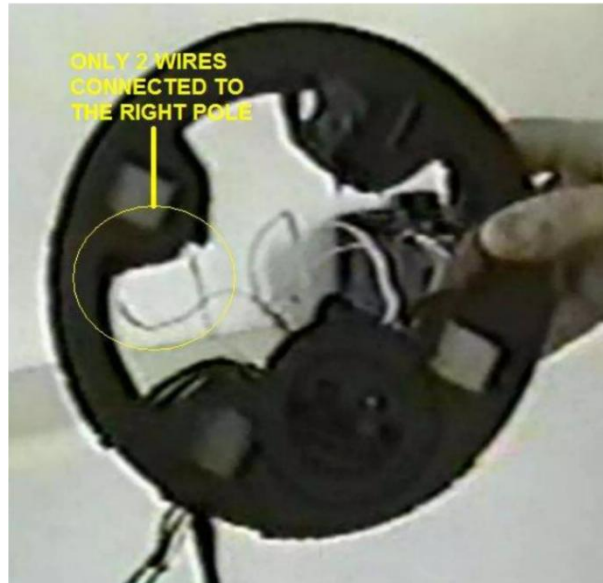
Forrest til venstre coil har vi valgt at starte ledningen fra ydersiden af TPU'en, og derfor vil vores ledning starte over kernen og ende under kernen. MEN start- og slutledningerne på spolerne er faktisk placeret INDE i TPU'en, derfor er front-venstre spolen, som starter indefra ved frontpolen, nu nedefra og slutter ved venstre pol over, og går inde i TPU'en. Så en bedre og meget klar repræsentation vil være sådan her:

Billed 21

Som mistænkt, Steven skaber den effekt, vi leder efter, ved at bruge modsat rettede magnetiske fluxer. Lad os tage et kig på det bundt af ledninger i midten af TPU'en. Hvor forbinder de sig til?

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

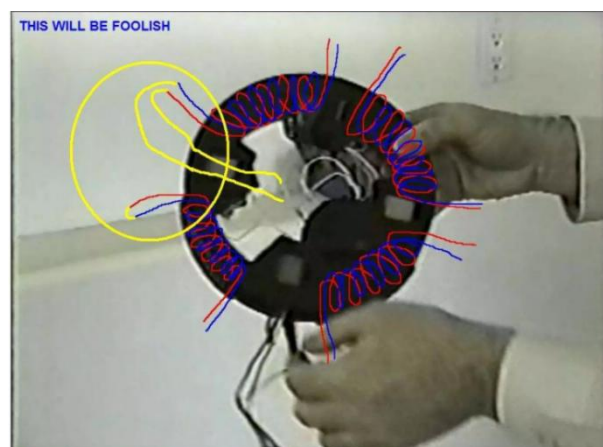
Billed 22

Dette er hårdeste job, men vi kan tydeligt skelne 2 ledninger forbundet til eller kommer fra den højre pol. Hvordan er disse ledninger forbundet? Til hvad? Hvilke andre ledninger har vi her?

Billed 23

Vi kunne kombinere dem sådan her:

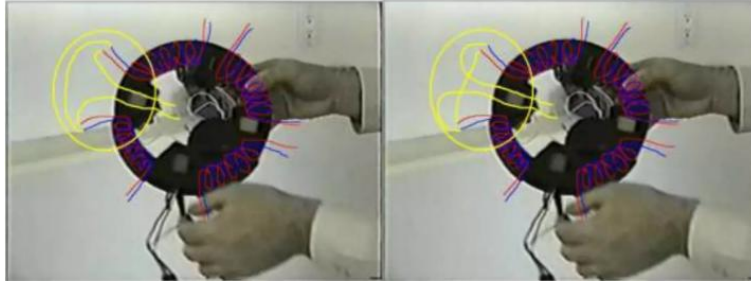

Billed 24

37. Dette ville være tåbeligt, fordi den forreste venstre spole ville blive ubrugelig. En anden kombination kunne være:

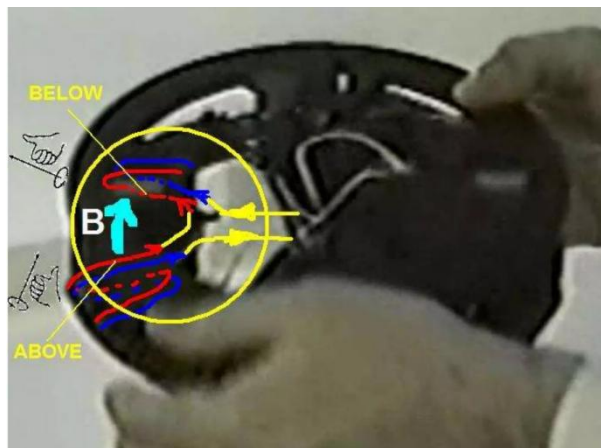
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Dette ville også være ineffektivt, fordi denne gang vil den bagerste venstre spole være overflødig. Andre kombinationer vil være sådan her:

Billed 25

I disse konfigurationer har vi to undermuligheder, begge ineffektive, som vi vil se. Den første delmulighed er, at strømmen gennem disse 2 gule ledninger er i modsatte retninger, hvor en går og en kommer. Uanset hvilken der er hvilken, så lad os også tænke på, hvordan den forreste venstre spole går ind i dette kryds, og hvordan **den bagerste venstre spole** forlader dette kryds.

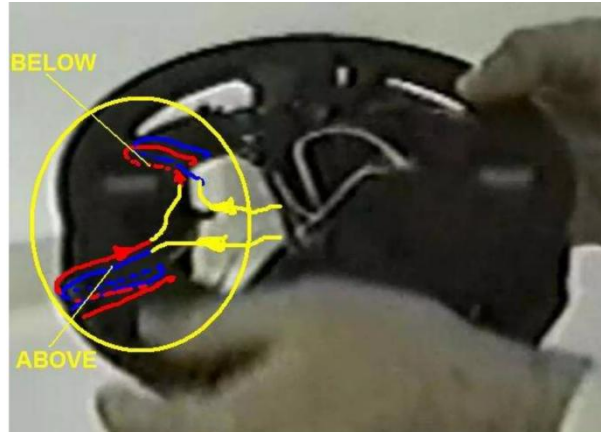
Billed 26

Hvis ledningerne var forbundet sådan her, ville det ophæve vores pol! Så hvad er meningen med at have den permanente magnet placeret her??? Vores spoler skaber ikke en magnetisk pol her! Så denne undermulighed må være forkert!

(Kommentar 29.12.2011: Hvis det er første gang, du læser bogen, så lad være med at læse denne kommentar. Det vil være ekstremt forvirrende og endda modsige alt, hvad jeg har sagt. Jeg er kommet til at tro, at det faktisk ikke er forkert, men faktisk ganske korrekt, og endnu mere end det, er det en forbedring af den endelige konfiguration. Så undersøg den endelige mest sandsynlige konfiguration og en yderligere undersøgelse om forbedring af ydeevnen for at se, hvordan ovenstående tilfælde er korrekt)

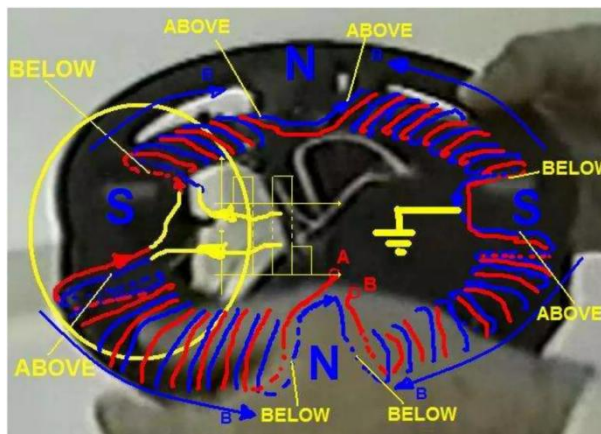
Den sidste forkerte undermulighed er, at retningen af strømmen gennem disse 2 gule ledninger er i samme retning.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 27

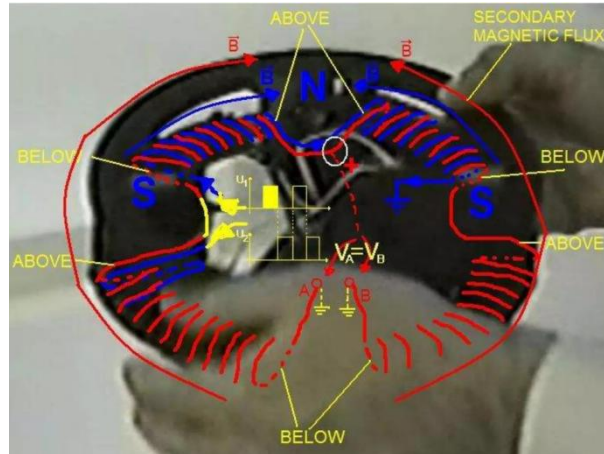
Hvis ledningerne er forbundet på denne måde, så kan du sige: hvad er meningen med at have 2 ledninger med samme strøm?, det kan kun være én ... og du har ret. Hvis ja, så er det et medianpunkt. Men hvad hvis det ikke er den samme strøm? Det kan være 2 sekventielle pulserende strømme, når den ene er tændt, er den anden slukket og omvendt. Hvis ledningerne er forbundet sådan, så bær over med mig, for det bliver lidt kompliceret. At pulsere to flip/flop-strømme gennem disse to gule ledninger vil betyde, at du skal bruge en jord til dem. Den eneste mulige symmetriske jord for dem vil være på blå ledning i højre pol. Nu er dette på en eller anden måde ejendommeligt, men de blå 4 spoler (lad dem være primære spoler) vil generere 4 magnetiske poler som sådan:

Billed 28

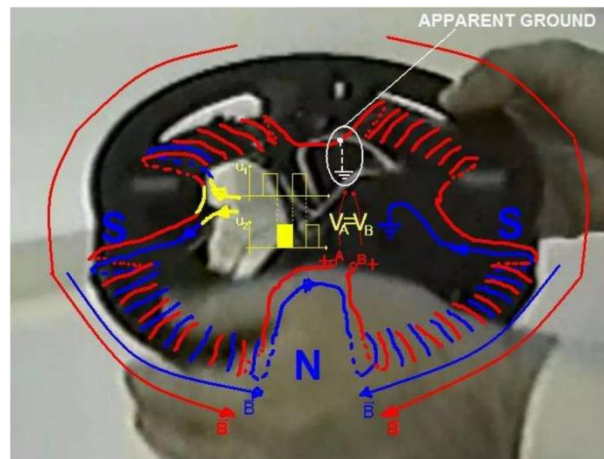
Men dette er også en forkert konfiguration. Hvorfor? Vi vil betragte de blå spoler som vores primære, så de røde spoler er vores sekundære. Vores primære affyrer først bagsiden af TPU'en:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 29

Så forsiden af TPU'en, og så videre:

Billed 30

Ved at gøre dette vil vores sekundære, på grund af ikke at have nogen form for forbindelse på bagpolen, ved A- og B-terminalerne generere to lige store spændinger med samme polaritet. På grund af det faktum, at de har den samme polaritet på et bestemt tidspunkt (enten + eller -), og ens spænding, vil der ikke være noget spændingsfald mellem dem.

Du undrer dig måske over, hvad denne "sekundære magnetiske flux" er i rødt. Jeg ved, at det ikke er helt korrekt, men **det er den samme flux som den blå vektor**, men for at forstå, hvordan den sekundære vikling vil fungere, valgte vi konventionelt at repræsentere det på denne måde.

Den eneste måde at indsamle strøm fra denne type rød-sekundær er at have en jordforbindelse ved bagpolen, fordi vores spændingspotentiale skabes fra dette punkt.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 31

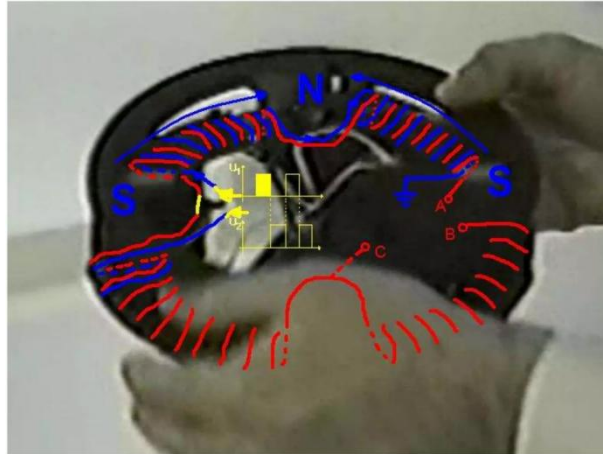

Billed 32

Men det kan vi ikke se alle ledninger forbundet til bagpolen. Derfor er der ingen mulig måde at generere et output fra denne rød-sekundære konfiguration.

Der er en anden konfiguration, også falsk, og ligesom ovenfor, men denne gang er vores sekundære stik placeret på højre pol:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

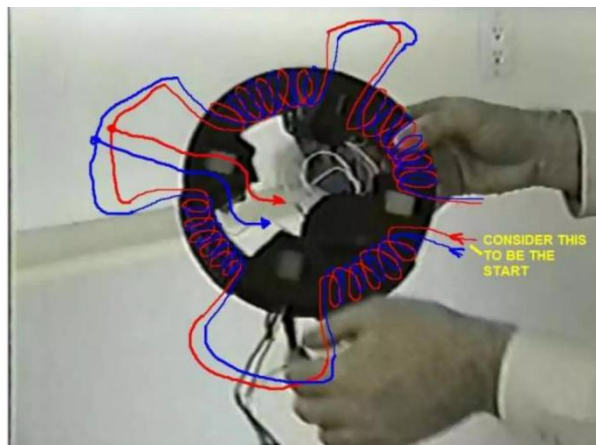

Billed 33

Vi ved, at vi ikke har en forbindelse ved bagpolen og ved venstre pol fungerer de 2 ledninger forbundet som indgange. Der er ikke plads til den tredje ledning. Så den eneste mulige anden forbindelse vil være ved punkt C. Men så vil hele den røde bagsidevikling ikke tjene noget formål.

Mest sandsynligt vil denne konfiguration den sekundære vikling have brug for en anden ledning ved venstre pol af TPU'en. (det gør 3 ledninger forbundet her - falsk konfiguration). Men der vil ikke blive genereret noget på bagsiden/forsiden af TPU'en, fordi vi har to magnetiske fluxer, der modsætter hinanden i midten (ved for- og bagpolen). Selvom der kan være noget sandt i disse konfigurationer, og det kan være den måde, han affyrer den primære.

DEN ENESTE MEST SANDSYNLIGE MULIGE KONFIGURATION TILBAGESTÅER SÅDAN:

Billed 34

Dette er ligetil. Først er vi nået til **det punkt, hvor vi med sikkerhed** kan sige, at Steven bruger et tappet medianpunkt på venstre pol, derfor vil han, uanset retningen af strømmen ind eller ud af disse medianpunkter, have skabt 4 magnetiske poler (foran, bagpå, til venstre og højre på TPU'en). Hvordan er pælene egentlig orienteret? Hvordan er magneterne orienteret? Hvordan affyrer han spolerne? Lad os studere mulige svar på disse spørgsmål:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Steven siger, at hans enheder kun producerer DC. Det forekommer mig ret logisk. Hvorfor? Tja ... på grund af magneterne, som han placerer på de øverste slidser på TPU'en:

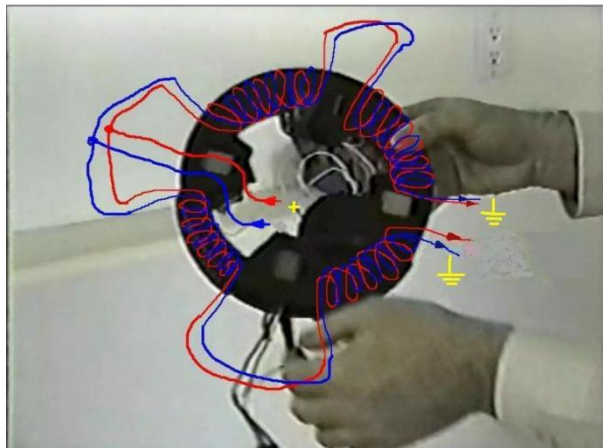

Billed 35

Han bruger to magneter, en på højre pol og en på venstre pol (konventionel navngivning fra kameraets synspunkt, og fra ledningerne, der kommer ud af TPU'en).

Hvis du skal bruge permanente magneter, orienteret som denne, (med enten syd- eller nordpolen opad eller nedad), må du KUN excitere disse spoler MED PULSED JÆVNSTRØM! Det er den eneste måde, det vil fungere på! Du kan ikke bruge vekselstrøm eller veksel firkantbølge eller noget lignende, fordi den ene halvdel af sinusbølgen af dit signal vil blive hjulpet af magneten, mens den anden halvdel af sinusbølgen vil blive forstyrret. Pulserende jævnstrøm er den eneste logiske måde!

Så ved vi helt sikkert, at han pulserer spolerne med DC...MEN HVORDAN? Nå...Her snublede min forskning lidt. De mest sandsynlige konfigurationer er som følger:

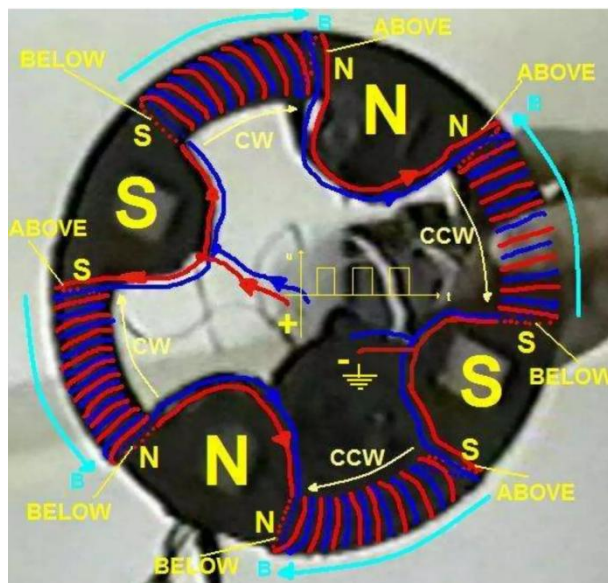

Billed 36

Dette ville indebære, at vi starter fra venstre pol som den positive ledning, men vi ender med 2 separate jordforbindelser, som skal forbindes sammen og danne én jord. Hvorfor? Nå... du kunne have separate grunde i enhver enhed, men i denne er det usandsynligt. Jeg mener, tænk over det, det vil betyde, at du ville have to med forskellige spolekontroll kredsløb, og som jeg har sagt, betyder det, at du bliver nødt til at køre dem sekventielt, for hvis du kører dem, skal du excitere dem eller drive dem sammen (begge på samme tid) nytter det ikke at have dem adskilt. Så hvis han kører dem sekventielt, hvilket er mest sandsynligt, ville han have brugt en jord og to positive ledninger ikke omvendt, så han vil bruge et styrekredsløb med to skiftetransistorer.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

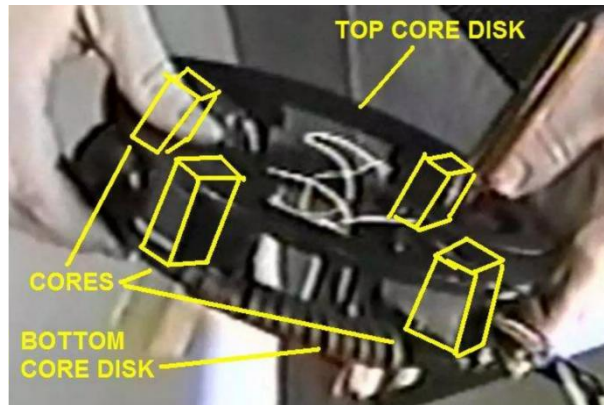
Igen, at have to separate grunde vil betyde, at han skal have to styrekredsløb eller forskellig excitation for hver jord, det betyder, at enheden bliver lidt mere kompliceret, og denne kompleksitet understøttes ikke af det, vi ser i videoerne. Kompliceret hvordan? Igen kan du undre dig. Nå ... lad os tænke dette igennem. To separate grunde, der ikke går til Jorden (rigtig jord/snavs) i sådan en lille enhed, skal være meget godt isoleret fra hinanden. En strømkilde dræner mod to separate jorder. Disse jordforbindelser kræver ikke kun ordentlig isolering på grund af enhedens nominelle driftsspænding, men de skal være meget godt "jordede", hvilket betyder, at de skal give en meget god "antenne" eller en måde at sprede eller dræne elektronstrømmen, der vil komme fra den positive føring. Du kunne forbinde dem til noget, der dræner elektronerne, lad os sige kernen (metalliske diske), men hvor forbinder du så den anden jord på en symmetrisk måde? Men igen, du tænker måske, at han ikke spreder elektronstrømmen mod disse grunde, at han skaber en feedback-løkke, der returnerer det, han adskilte i, til to grunde tilbage til den samme kilde, som han startede med. Mit svar er, at det er muligt, men usandsynligt. Nu er enheden blevet mere kompleks og har et helt andet "eksotisk" funktionsprincip end det, jeg beskriver. Hvis han har to grunde, og hvis han bruger en asymmetrisk operation, hvorfor bruger han så en symmetrisk konstruktion? Derfor vil vores sidste og eneste mulighed se sådan ud:

Billed 37

Dette kunne være en meget mulig konfiguration for en fungerende model, men den har stadig lang vej igen. Jeg har med vilje ikke nævnt en åbenlys konstruktionsdetalje før nu, hvilket angiver årsagen til, at han byggede det på den måde, han gjorde. Hvis du endnu ikke har fundet ud af det nu, så lad os tænke over denne topologi et øjeblik. Vi ved fra Tesla-transformatoren, at den er ekstremt ineffektiv på grund af det faktum, at mere end 80 % af feltet, der skabes af de primære spoler, er placeret uden for kernen og ikke kan tappes, (selvom der er nogle implementeringer, der bruger en rotor, inde i Tesla Transformer). Så hvordan kan vi lukke alle magnetfeltlinjerne for at øge effektiviteten? Det er det korrekte og rigtige spørgsmål! Svaret fandt Steven Mark med sit smarte og geniale design:

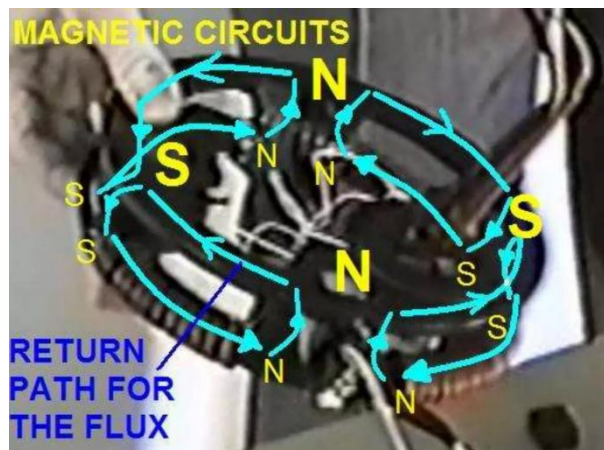
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Du tænker sikkert at jeg har lavet en fejl, og at forstangen faktisk ikke har nogen kerne. Det er rigtigt, der er en samleboks der, men igen, du får billedet.

Du tror måske, at den øverste keredisk kun er til design. Hvis ja, så ... tager du så fejl... det er faktisk det, der gør dette design unikt!! Det er det, der får det til at fungere! Det er nøglen til **magnetisk indeslutning**! Det var sådan, Steven Mark fandt ud af, hvordan man returnerer de modsatte magnetiske fluxlinjer i Tesla-transformatoren gennem en anden ovenpå!

Den øverste skive giver returvejen for de modsatte magnetfelter skabt af spolerne!

Billed 39

Hvis du ikke tror det, at ovenstående billede er korrekt, så må du først indse, at alt indtil nu har været rent, fornuftigt, sundt, rationelt, fint fradrag. **INTET SPEKULATIVT! INGEN GÆTNING! INTET SÅDAN!**

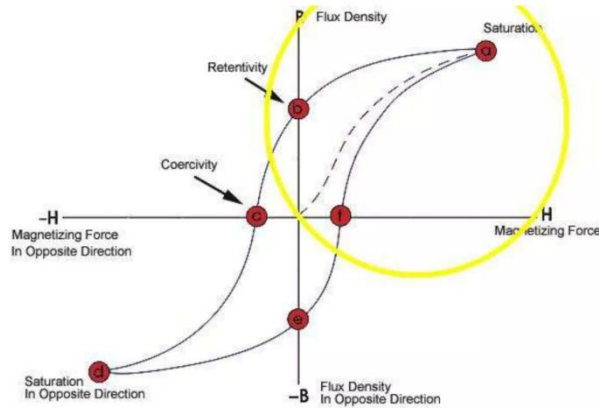
Læs igen, hvordan jeg kommer til denne konklusion fra de fradrag, jeg har foretaget indtil nu. Så for at bevise, at jeg tager fejl, skal du først bevise, at de ovenstående udsagn, jeg har lavet ovenfor, er forkerte. Men hey, hvis du kender en bedre måde, hvorfor skriver du det så ikke ned og deler det?

Med denne konfiguration kan vi stolt sige:
Udenfor magnetfelt? I teorien? 0!
Effektivitet? I teorien? 100 % energiomdannelse.

Så lad os nu teoretisere lidt. Hvis denne konfiguration kan have en kerne med høj permeabilitet, så er en primær vikling og en sekundær vikling, der genererer et sådant felt (fire lukkede magnetiske kredsløb), ville i teorien have over 98 %

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

effektivitet. Du kan sige, at det er latterligt højt, og jeg glemmer alt om jerntab. Nej jeg gør ikke. Med hensyn til dette er jernstab energitab på grund af hysteresemagnetisering og afmagnetisering af et jernholdigt metal. Okay, men du skal huske, at vi kun arbejder i den første kvadrant af hysteresecykklussen!

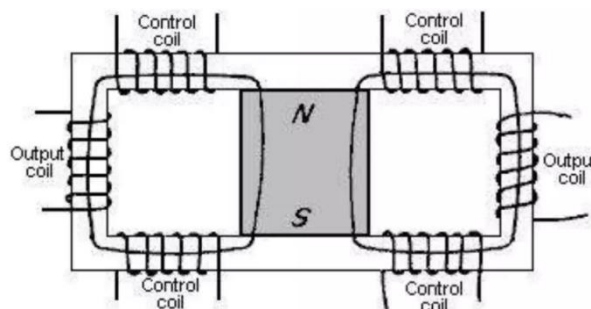
G13

Det betyder at vi afmagnetiserer ikke kernen! Kernen er faktisk ved at nå magnetisk mætning! (den er ikke helt mættet). Det er altid magnetiseret i én retning! (kommentar 02.12.2011: Jeg tager fejl her. Selvom mange TPU-forskere mener, at dette er tilfældet, anser jeg ikke længere for, at dette er et gyldigt arbejdsprincip. TPU'ens input er pulseret kort firkantbølge, under 10% told cyklus (alias kicks), outputtet er sinusbølget, ensrettet og filtreret. Dette er en kendsgerning. Læs videre, og du vil blive overbevist.)

Det er endnu en grund til, at vi skal placere magneterne omhyggeligt altid på én måde. Vi bør ikke vende dem under eksperimenter, for på grund af den høje magnetiske fluxtæthed vil kernens retentionsevne være i en høj tilstand. Så hvis vi ændrer retningen, skal vi bruge ekstra energi på at "nulstille" (vende) det, det er i teorien alligevel.

Nu er her en anden teori, hvad hvis vi kan levere et allerede eksisterende magnetfelt i samme konfiguration og retning som fluxen genereret af spolerne, så vi kan hæve over 100% effektivitet? Ville det ikke være noget?

I hvert fald er jeg kommet til at tro, at grunden til, at Steven Mark bruger permanente magneter, kan være den samme ting, som Charles Flynn gør i sin Solid-State Electric Generator:

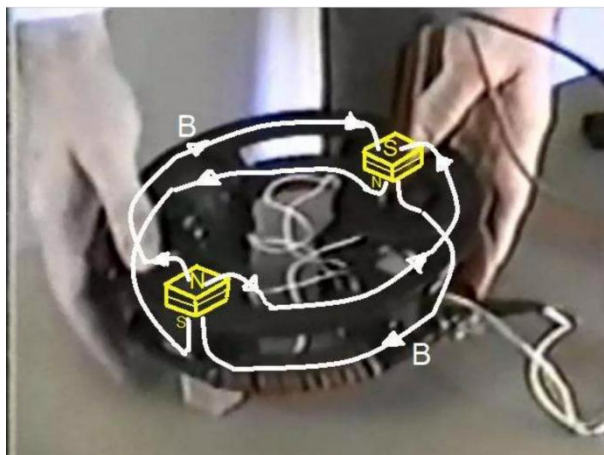

G14

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

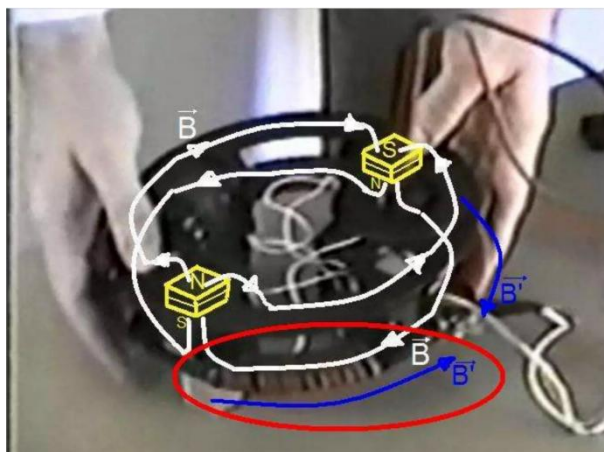
Dette er en anden transformer, men som har en magnet i midten. Hvad er pointen? Pointen er at manipulere de modsatrettede fluxfelter, der genereres af spolerne med disse magneter, for at "forstærke" feltet, der skabes af dem, og at bruge lidt mindre energi på at skabe et magnetfelt, når du allerede har et fra den permanente magnet. Charles Flynn-generatoren fungerer på en anden måde, men Steven Marks TPU bruger magneter af samme grund.

Hvis en af TPU-magneterne har sin nordpol opad, og den anden magnet har sin sydpol opad, så vil det magnetiske felt, der skabes af dem, omgå de forreste og bageste magnetiske poler på TPU'en:

Billed 40

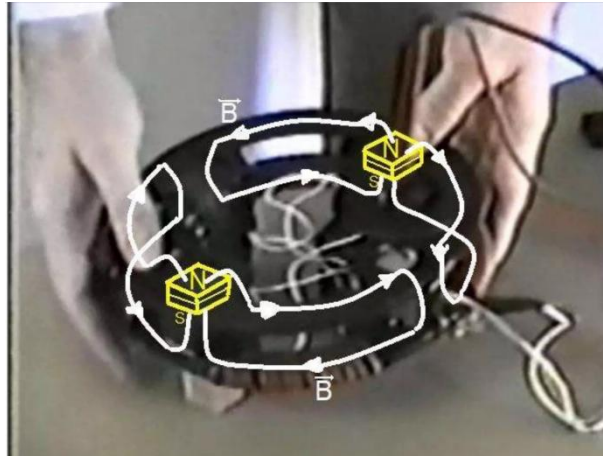
Der vil netop være disse to poler skabt af magneterne (to magnetiske lukkede kredsløb). Denne konfiguration må være forkert på grund af retningen af magnetfeltet fra magneterne med dette arrangement. Halvdelen af magnetfeltet ville være modsat det magnetiske felt skabt af spolerne. Husk, hvordan disse felter er orienteret:

Billed 41

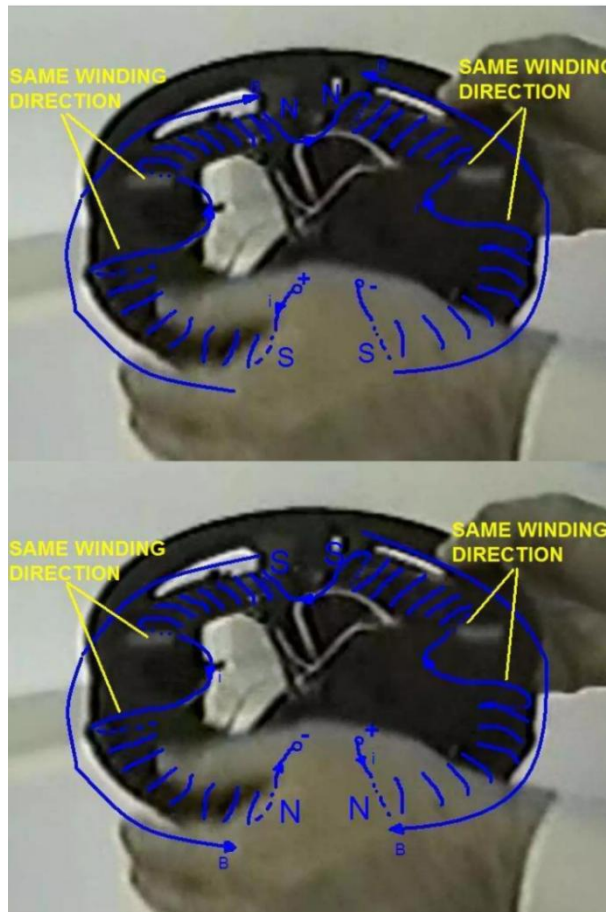
Spolerne skifter deres viklingsretning ved for- og bagpolen, så vi har to magnetfelter i modsat retning på disse steder, og et af dem vil også være modsat feltet fra magneten. Men ved at bruge dem i frastødende tilstand og orientere dem, så de begge har ens poler, der vender i samme retning, så vil deres felter se nøjagtig ud som dem, der genereres af spolerne:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 42

Så nu, vi har bestemt med høj grad af sikkerhed, hvordan han orienterer sine magneter i TPU'en! Vi kunne genanalysere al mulig konfiguration og fastslå, at der kun er meget få, der kan fungere, og resten vil ikke fungere, som disse:

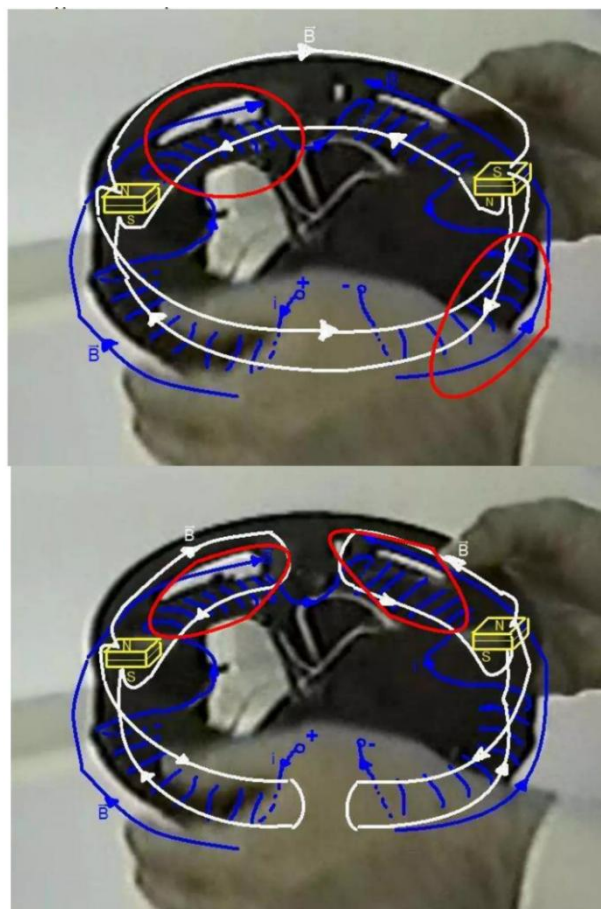

Billed 43

Hvorfor skulle denne konfiguration være gyldig?

Husk at han placerer magneterne ved venstre og højre pol, så de interagerende fluxfelter, fra magneterne og spolerne, vil være modsat nogle steder:

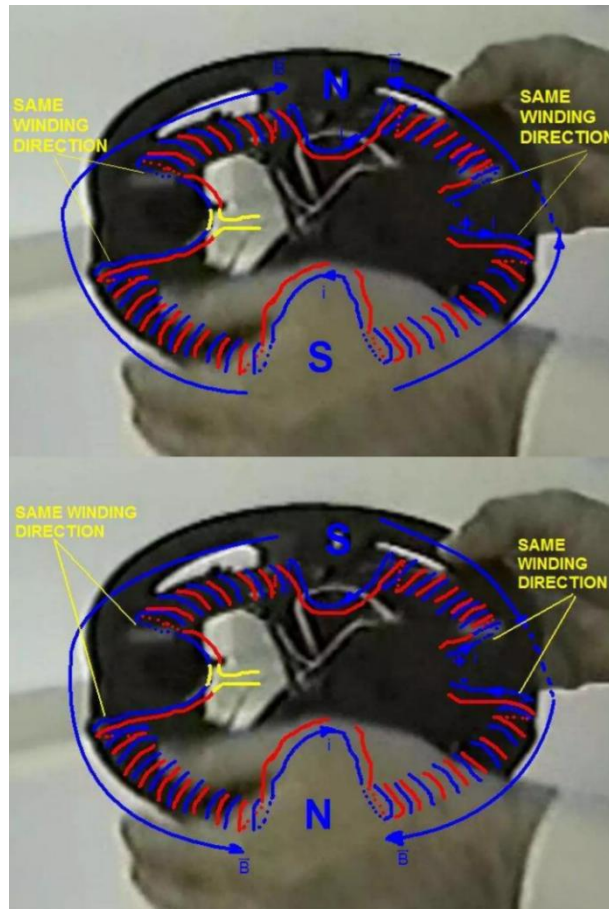
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 44

Lad os analysere videreandre konfigurationer:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Billed 45

Disse er også falske, ligesom ovenfor, fordi magnetfeltvektorerne fra magneterne, arbejder mod den flux, som spolerne udvikler.

Magnetterne skal hjælpe med den flux, der skabes af spolerne, så ved at vide dette, er der ikke mange rigtige arbejdskonfigurationer tilbage.

Det er her denne deduktive og visse undersøgelser slutter, men det er ikke slut. Hvis du ligesom jeg føler dig tiltrukket af denne type teknologi, så fortsæt venligst det arbejde, som jeg har startet her! Jeg vil fortsætte videre, men fra dette tidspunkt af skal du være opmærksom på, at jeg kommer til at gætte meget, så sikkerhedsfaktoren vil blive stærkt reduceret.

Affyring af spolerne

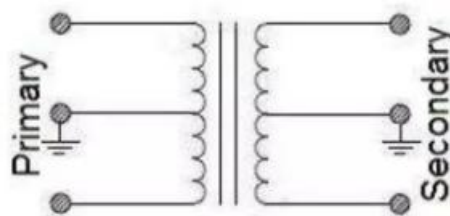
Hvordan føder Steven spolerne? Vi ved godt, at han bruger pulseret DC, men hvordan driver han denne type pulserende strøm gennem spolerne? Hvilke tilslutningspunkter bruger han? Det virker mest sandsynligt, at han bruger en firkantbølge med skarpe stigende og faldende kanter (de såkaldte "spark"). Nogle siger, at han ikke bruger nogen form for kontrolkredsløb og ingen integrerede kredsløb. Det forekommer mig mest sandsynligt, for Steven siger, at hans enhed er ekstremt enkel. Så lad os holde tingene så enkle som muligt. (Jeg siger ikke, at det er kompliceret at have IC-kontrolkort til en TPU).

Jeg tror ikke, at der er nogen MOSFET'er i hans enhed! Hvorfor? Nå...tænk over det! Hvis han skulle bruge MOSFET'er, så skulle de skifte mindst 100V ved mere end

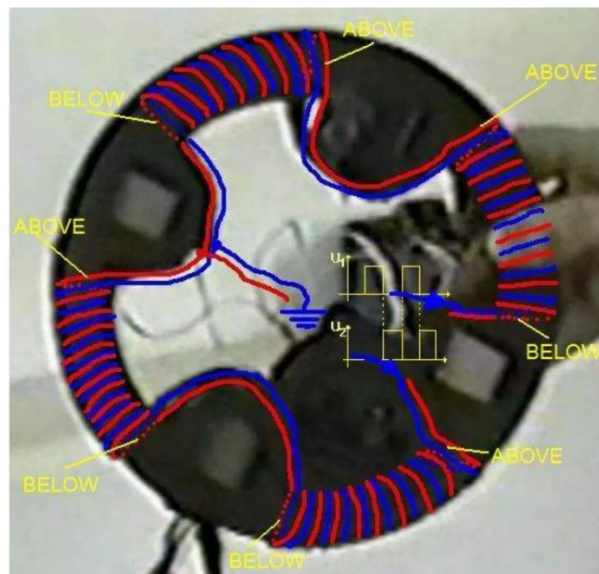
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

10 ampere, at dømme efter den ledningsmåler, han bruger. Han ville også have brug for et kontrolkredsløb til at drive portene til disse MOSFET'er, og på grund af den lukkede feedback-sløjfe og uden batteri i enheden, ville han være nødt til at generere en lav spænding og lav strøm inde i en slags feedback/spole, der driver portene for ikke at brænde disse transistorer ud. Men intet, vi har set, understøtter det! Derfor er antagelsen, at han ikke bruger MOSFET-transistorer, sandsynligvis sand (det siger jeg ikke med en høj grad af sikkerhed, da jeg kan tage fejl).

Der er ingen feedback-spole i dette system, og det fastslår jeg som et faktum. Dette system er afbalanceret og symmetrisk, og vi har af hensyn til konventionel viden om transformere valgt udtryk som "primære viklinger" og "sekundære viklinger". Men vi ved, at vi har at gøre med en transformer i forholdet 1:1, derfor kan den primære bruges som sekundær og omvendt. Du kan bytte dem, fordi de er identiske. Det er et faktum! Vi ved også, at denne transformer har et medianpunkt i dets sekundære, og også hans primære vikling har et medianpunkt. To medianpunkter i hans transformer (ved venstre pol på billederne):

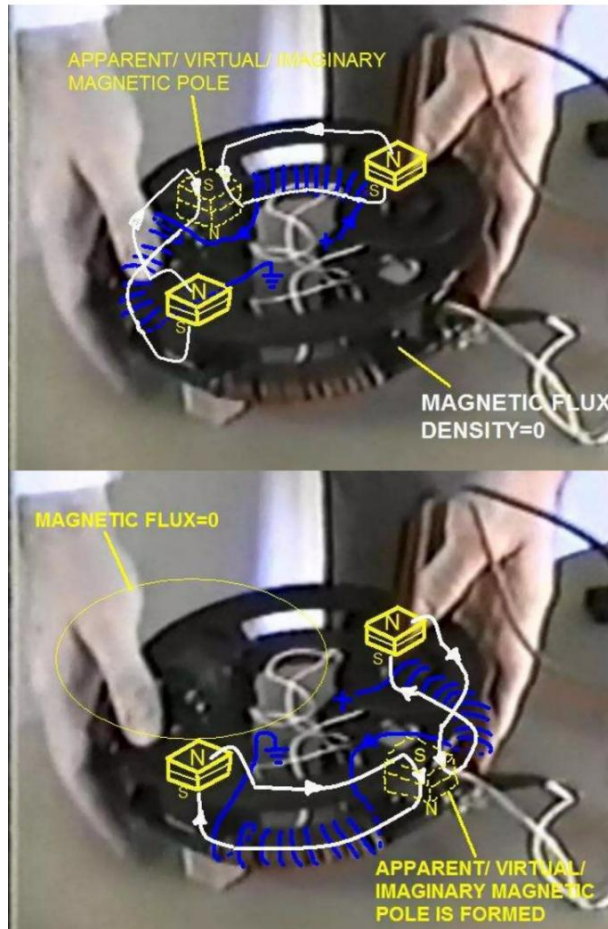
Jeg tror, at han på en eller anden måde bruger et fælles bistabilt/stabilt bipolært transistorkredsløb, med kun to transistorer. Hvorfor tænker jeg sådan, og kunne det være så enkelt? Det tror jeg gerne! Jeg tror, han bruger et flip-flop-kredsløb til at drive disse spoler:

Billede 46

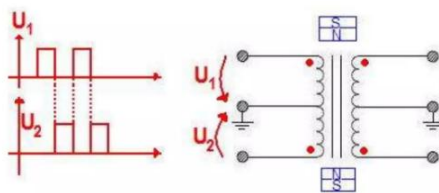
Så i dette arrangement skal TPU'en fungere som dette:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

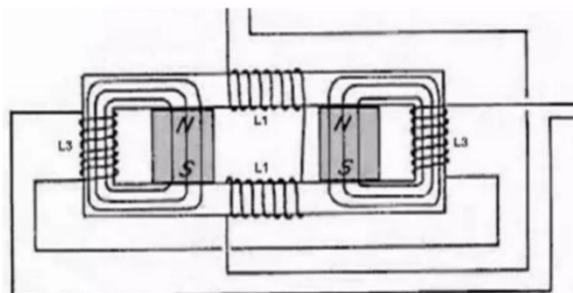

Billed 47

Det mest sandsynlige arbejdsprincip for alle analyserede muligheder.

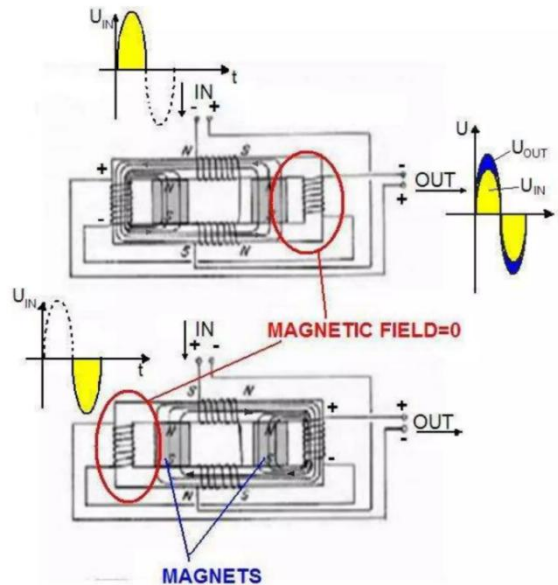

Denne konfiguration er mest sandsynlig for at være til drift af TPU'en, for nu ligner den i drift meget Charles Flynn Generator:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

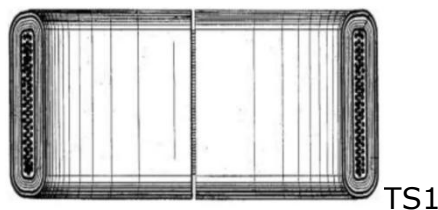
Den har et simpelt arbejdsprincip:

Når du forstår hvordan Flynn-generatoren fungerer, så vil du se, at Stevens TPU faktisk er en bedre version af samme teknologi. Selvom denne type generator fungerer i AC, kan Stevens TPU ikke fungere sådan på grund af spolens viklingsretning ved for- og bagpolerne. Tjek billedet ovenfor, og du vil indse, at hvis du ændrer retningen af strømmen gennem TPU-spolerne, så vil de 4 magnetiske poler, der er skabt omkring den, veksle, og magneten vil vibrere, fordi den et øjeblik tiltrækkes af fluxen inde i TPU, og i næste øjeblik bliver den frastødt, så den kan ikke fungere med sinusbølge AC! Ved at implementere Charles Flynn solid state-generatoren i en toroidkerne, bliver den mere effektiv på grund af at give en bedre magnetisk flux-indeslutningskonstruktion.

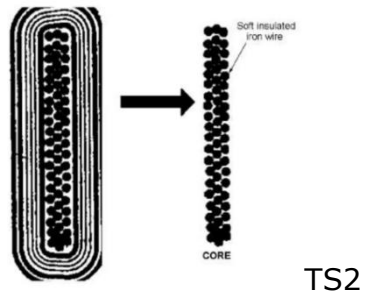
Applications:

Ok. Lad os omsætte nogle af de ting, vi har lært, i praksis. Lad os starte med det første analyserede system, Tesla Transformer, patent nr. 381.970 Den første praktiske overvejelse er kernen:

Og hvad er lavet af:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Lad os citere Tesla:

"Jeg bruger en kerne, A, som er tæt på sig selv [...] Jeg laver den af tynde strimler, plader eller ledninger af blødt jern elektrisk isoleret så vidt det er praktisk muligt." (US patent 381970, side 2, linje 52)

Så, isoleret blød jerntråd... Jeg vil isolere ledningen med elektrisk tape og opnå bilstadernes form af kernen beskrevet ovenfor ved at bruge almindelig sytråd:

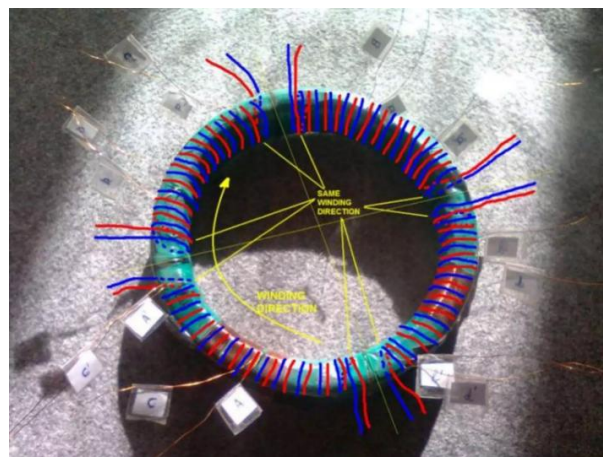
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Så brugte jeg 4 bifilar-spoler til at vikle den ligesom Tesla, og dette er det endelige resultat:

TS4

Undskyld at jeg har sprunget over så mange konstruktive trin, men jeg tog ikke billeder, da jeg byggede det. Ignorer venligst, de ekstra spoler snoede sig over det grønne elektriske tape. De har et helt andet formål, som ikke relaterer til vores undersøgelse. Jeg vil tale om dem en anden gang. Ok, så dette er hvad vi har her:

TS5

Jeg glemte hvor mange vindinger jeg brugte i alle spolerne. Selvom jeg kæmpede for at bygge den så symmetrisk som muligt, kan nogle spoler have 2 til 10 omdrejninger, som er tilføjelse eller mindre end de andre spoler. Alle spoler har 10 Ohm +/- 0,1 Ohm. Jeg brugte 0,32004 mm ledning (0,0126 tommer), det vil sige AWG 28. Denne type ledning har 64,9 ohm/fod eller 212,872 ohm/km. Disse data er indsamlet fra http://www.powerstream.com/Wire_Size.htm

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Jeg har bygget denne enhed, jeg tænker tilbage i 2008 eller noget, og kan ikke huske hvor meget ledning jeg brugte, men jeg kan beregne ud fra disse data. Så alle mine 8 spoler har 10 ohm, det giver 80 ohm af awg 28 ledninger, så materialet jeg brugte burde være et sted omkring:

$$\frac{10\Omega}{0.212872\frac{\Omega}{m}} \simeq 47m \simeq 154 \text{ feet (4)}$$

Mindre detaljer om spolerne:

Viklingen blev udført med en bifilar spole, så jeg brugte 2 spoler ledninger i viklingsproces. Alle spoler er flerlags spoler, der kun er viklet i én retning (hvilket betyder, at efter jeg havde fuldført et lag, for at begynde det andet lag, vendte jeg tilbage med tråden tilbage, hvor jeg startede, så ikke for at ændre viklingsretningen, selvom dette ikke rigtig gør sag, og det er ikke vigtigt), manuelt blev alle sving lagt pænt og kompakt, som jeg kunne.

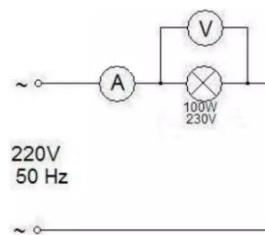
STRØM (AC) HALVDELEN AF TESLA TRANSFORMEREN 381970 UDEN BELASTNING

Ok. Så lad os teste denne enhed. Vi vil forsyne enheden med en 230V 100W pære:

TS7

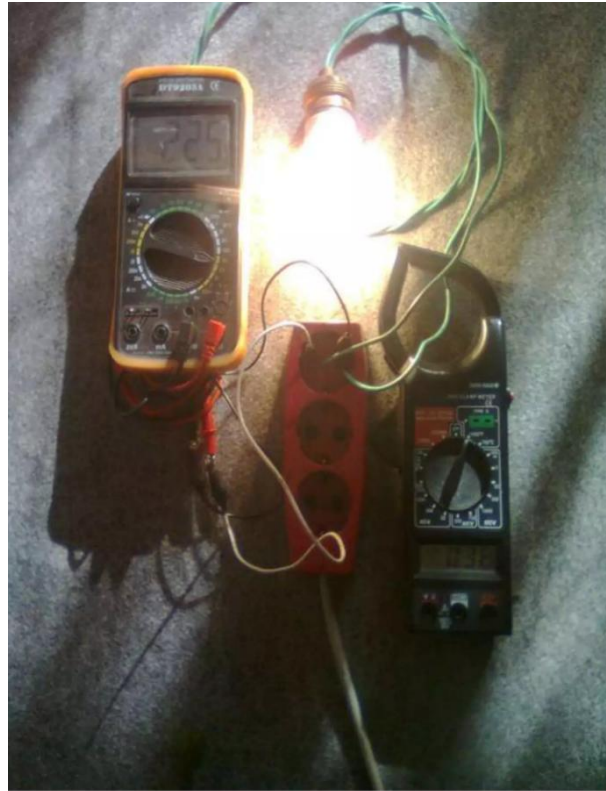
Lad os først se hvor meget strøm vores pære faktisk bruger:

TS8

Så vi har:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

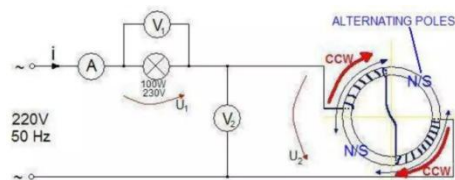

TS9

$$P=U \times I=225V \times 0,38A=85,5W \text{ (5)}$$

OPSÆTNING 1

For at teste lad os bruge dette skematiske diagram:

$$U1+U2\cong 220V \text{ (6)}$$

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

TS11

TS12

Her giver klemmenmåleren en falsk aflæsning på 1,12 ampere på grund af det stærke ydre magnetiske felt, han har diskuteret ovenfor. Selv to meter væk giver den stadig en falsk aflæsning på 0,43Ampere. Lad os kassere denne type ampere-meter, fordi den er for følsom over for det magnetiske felt skabt af enhederne (som det burde være).

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

TS13

Og tættere skud af måleanordningerne:

Så vores måleenheder angiver disse parametre:

$$\begin{aligned} I &= 0,35 \text{ Ampere} \\ U_1 &= 210 \text{ Volt} \\ U_2 &= 23,2 \text{ Volt} \end{aligned}$$

$$U_1 + U_2 = 210V + 23,2V = 233,2V \quad (7)$$

Så vi har 233,2V sammenlignet med 220V i teorien ud fra ligning (6)

Vi kan beregne effekten forbrugt af pæren:

$$P_{\text{lightbulb}} = U_1 \cdot I = 210V \times 0,35A = 73,5W \quad (8)$$

og den strøm, der forbruges af enheden uden en belastning tilsluttet ved udgangen:

$$P_{\text{device}} = U_2 \cdot I = 23,2 \times 0,35A = 8,12 \text{ W} \quad (9)$$

Samlet strømforbrug af vores konfiguration:

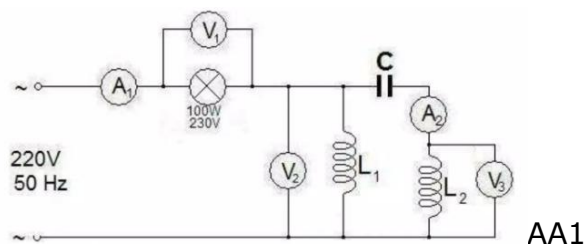
$$P_{\text{total}} = P_{\text{lightbulb}} + P_{\text{device}} = 73,5W + 8,12W = 81,62 \text{ W} \quad (10)$$

Af enkelthedsgrunde tager vi ikke hensyn til den strøm, der forbruges af enhederne.

FULD STRØM (AC) TESLA TRANSFORMEREN 381970 UDEN BELASTNING

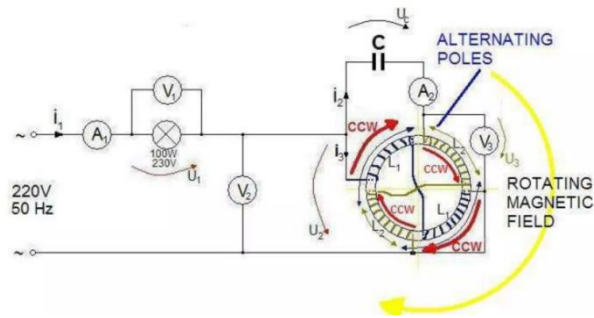
SETUP 2:

Lad os nu prøve en anden indstilling, ved at tænde for den anden side af enheden: I dette arrangement bruger vi en kondensator (C) for at flytte spændingen med en teoretisk 90° (mere som 60° i virkeligheden):

Bemærk: L1 er faktisk skabt af to spoler i serie. Det samme med L2.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

På grund af den faseforskydning skabt med kondensator C, vil de magnetiske poler skabt af spolen L2 blive bremset, så et roterende magnetfelt vil blive dannet.

- Voltmeter V1 vil måle spændingsfaldet U_1 på pæren;
- Voltmeter V2 vil måle spændingsfaldet U_2 på den første halvdel af primærviklingen (i blåt)
- Voltmeter V3 måler spændingsfaldet U_3 på anden halvdel af primærviklingen (i orange)
- Amp-meter A1 måler strømmen i_1
- Amp-meter A2 måler strømmen i_2 .

Resten af parametrene i diagrammet kan beregnes ud fra følgende formler:

- $i_1 = i_2 + i_3$ fra Kirchhoffs første lov også kendt som Kirchhoffs nuværende lov (KCL) (11)
- og $U_2 = U_C + U_3$ (12)

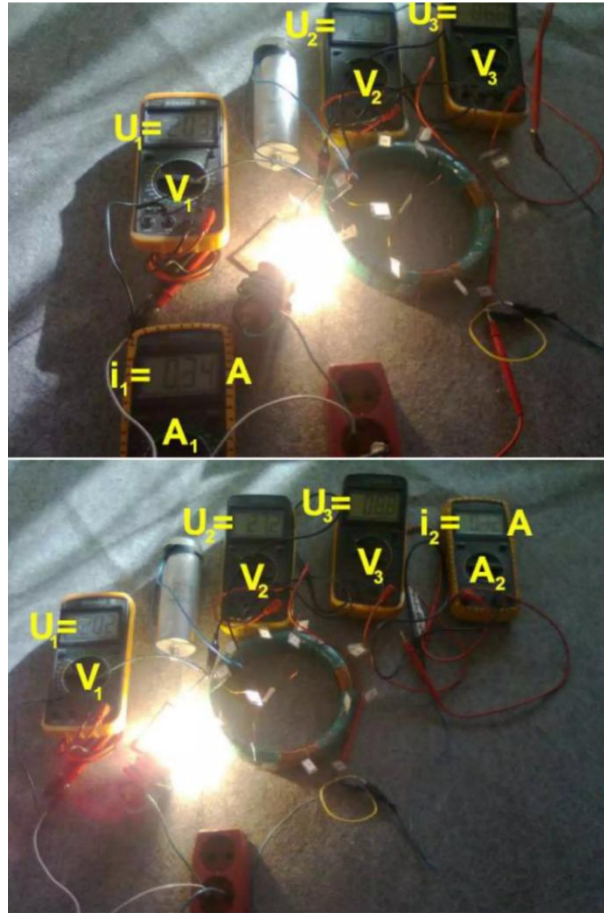
Jeg vil bruge en 15 F kondensator ved 450V.

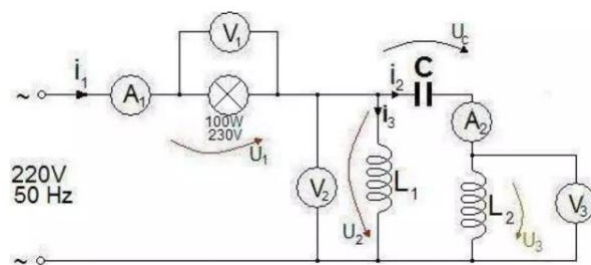
AA3

Jeg vil lave to målinger, en med et ampere-meter som A1 og et andet som A2.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

AA4

AA5

Bemærk: L1 faktisk skabt af to spoler i serie. Det samme med L2. Med den anden spole i drift, viser vores instrumenter disse værdier:

$i_1 = 0,34A$
 $U_1 = 202,5V$ (gennemsnit mellem de to målinger)
 $U_2 = 27,25V$
 $U_3 = 8,8V$
 $i_2 = 0,12A$

Lad os beregne effekten forbrug af pæren:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 202.5V * 0.34A = 68.85W \quad (13)$$

Vi kunne beregne spændingsfaldet over kondensatoren ud fra ligning (12):

$$(12) \Rightarrow U_C = U_2 - U_3 = 27.25V - 8.8V = 18.45V \quad (14)$$

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Lad os beregne strømmen i_3 , som spolen L1 dræner:

$$(11) \Rightarrow i_3 = i_1 - i_2 = 0,34A - 0,12A = 0,22A \quad (15)$$

Nu kan vi beregne strømforbruget for spolerne L1 og L2:

$$P_{L1} = U_2 * i_3 = 27,25V * 0,22A \simeq 6W \quad (16)$$

$$P_{L2} = U_3 * i_2 = 8,8V * 0,12A \simeq 1W \quad (17)$$

Du tænker sandsynligvis at det ikke er i orden at spolen L2 skal bruge så meget mindre strøm, og at jeg skal ændre kondensatorværdien. Men hvis jeg gør det, så vil faseforskydningen være mindre end 40° , så jo mindre spænding jeg vil have på spolen L2, jo mere faseforskudt vil den være fra spændingen på spolen L1.

Nu kan vi fastslå **energiforbruget af vores transformator uden en LOAD er forbundet til OUTPUT:**

$$P_{TOTAL} = P_{lightbulb} + P_{device} \quad (20)$$

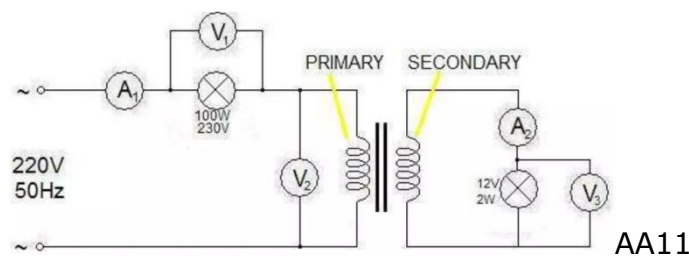
$$(13),(19) \rightarrow (20): P_{TOTAL} = 68,85W + 7W = 75,85W \quad (21)$$

FØDNING (AC) DEN HALVE TESLA TRANSFORMATOR 381970 MED EN LOAD MONTERET

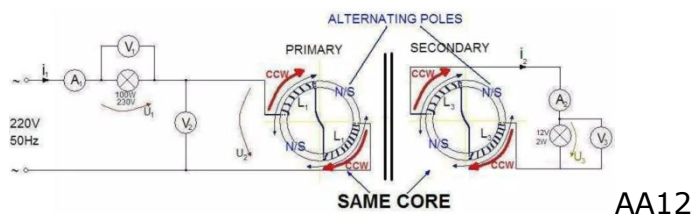
SETUP 1:

Case 1:

Lad os bruge en 12V 2W pære som LOAD i det næste setup:

Mere detaljeret:

Amp-meter A1 vil måle strømmen i_1 (indgangsstrøm);

Volt-meter V1 vil måle spændingsfaldet over 100W-pæren;

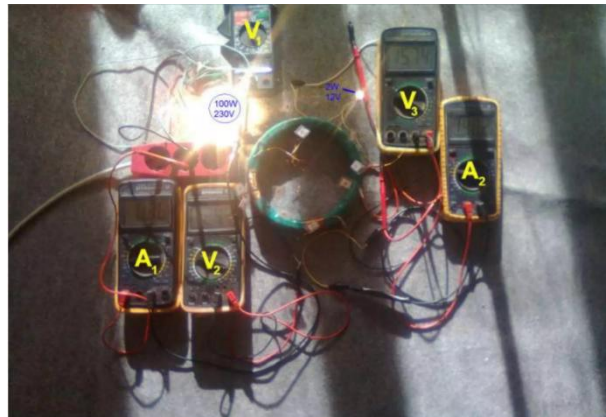
Volt-meter V2 vil måle spændingsfaldet over spolen L1 fra primærviklingerne (indgangsspænding)

Amp-meter A2 vil måle strømmen i_2 (udgangsstrøm);

Volt-meter V3 vil måle spændingsfaldet U_3 over vores 2W pære, der fungerer som en belastning (udgangsspænding);

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

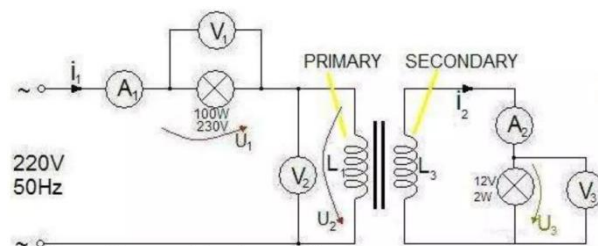
Nærmere skud af instrumenterne:

AA13

AA14

AA15

Bemærk: L1 er faktisk skabt af to spoler i serie. Det samme med L3. Så vi har disse værdier:

$$\begin{aligned}i_1 &= 0,37A \\ U_1 &= 205V \\ U_2 &= 24,4V \\ i_2 &= 148,1mA \\ U_3 &= 15,725V \text{ (gennemsnit)}\end{aligned}$$

Lad os beregne el-pærens strømforbrug:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 205V * 0.37A = 75.85W \quad (22)$$

Vi beregner strømforbruget af spolen L1 (indgangseffekt):

$$P_{IN} = U_2 * i_1 = 24.4V * 0.37A = 9.028W \quad (23)$$

Strøm forbrugt af denne opsætning:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

$$P_{TOTAL} = P_{lightbulb} + P_{IN} \quad (23.1)$$

$$(22),(23) \rightarrow (23.1): P_{TOTAL} = 75.85W + 9.028W = 84,878W \quad (23.2)$$

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Og lad os beregne udgangseffekten:

$$P_{OUT} = U_3 * i_3 = 15.725V * 0.1481A \simeq 2.33W \quad (24)$$

Lad os se, om vi får mere ud end vi putter ind... (overunity):

$$(23),(24) \rightarrow (2): \text{Overunity} = \frac{2,33W}{9,028W} = 0,258 \quad (24.1)$$

Nå, vi har ikke overenhed, så lad os se effektiviteten af vores transformer i denne nuværende opsætning:

$$(23),(24) \rightarrow (3): \text{Efficiency} = \frac{2,33W}{9,028W} * 100 = 25.8\% \quad (24.2)$$

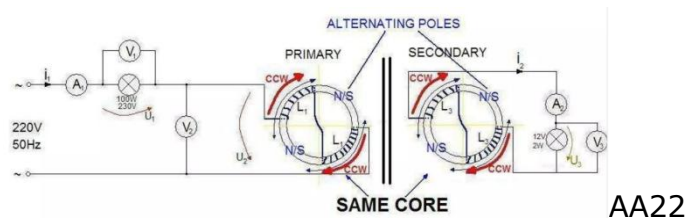
For at beregne COP'en har vi brug for **brugerens indgangseffekt**, som i vores tilfælde er det input, der *kun forbruges af belastningen, hvilket kasserer den strøm, der forbruges af transformeren*.

Så vi skal vide, hvor meget strøm vores transformer bruger uden en belastning forbundet ved udgangen. Vi har beregnet dette i ligning (9)

SETUP 1

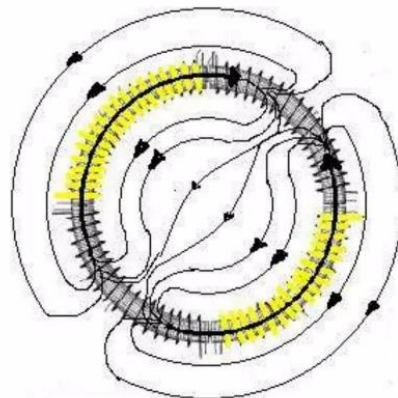
Case 1

Konklusion:

Denne opsætning giver os en COP på 2,5 med effektivitet 25,8% (overenhed=0,25)

Og husk, dette er kun halvdelen af de toroidale viklinger, der affyrer:

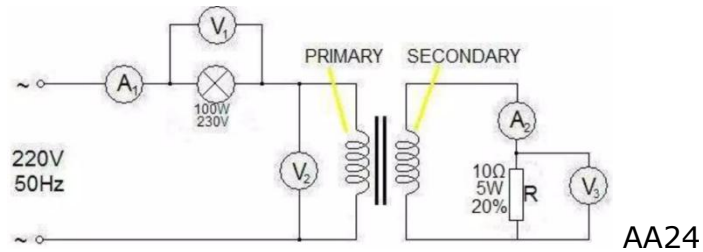

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

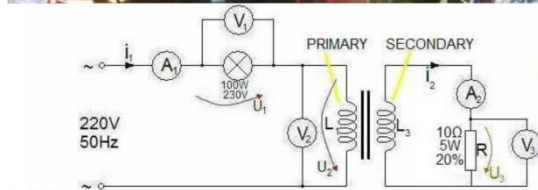
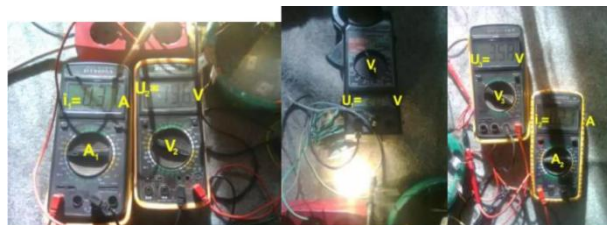
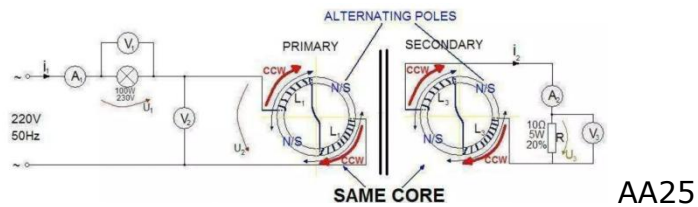
Setup 1

Case 2:

Lad os øge udgangsstrømmen ved at skifte lyspæren med en 10 5W 20 % modstand, og se, hvordan dette påvirker vores effektivitet og ydeevnekoeficient (COP).

Samme design (setup1) men med en modstand som belastning.

Bemærk:

L1 er faktisk skabt af to spoler i serie. Det samme med L3.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

I dette tilfælde angiver vores instrumenter disse værdier:

$$\begin{aligned}i_1 &= 0,37A \\ U_1 &= 209V \\ U_2 &= 19,6V \\ i_2 &= 0,27A \\ U_3 &= 3,58V\end{aligned}$$

Beregninger:

Strømforsbruget af pæren:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 209V * 0.37A = 77.33W \quad (25)$$

Strømforsbruget af spolen L1 (**input effekt til transformeren**):

$$P_{L_1}(P_{IN}) = U_2 * i_1 = 19.6V * 0.37A = 7.252W \quad (26)$$

Samlet effekt forbrugt af denne nuværende opsætning:

$$\begin{aligned}P_{TOTAL} &= P_{lightbulb} + P_{L_1} \quad (27) \\ (25),(26) \rightarrow (27): P_{TOTAL} &= 77.33W + 7.252W = 84.582W \quad (28)\end{aligned}$$

Vi kan umiddelbart observere noget ud over det sædvanlige ved at sammenligne ligning (23.2) med (27). Det samlede strømforbrug til opsætningen er faldet med 0,34%. Vi har øget belastningen på transformeren, og på grund af det usædvanlige magnetfelt i transformeren (mere som uden for den), reduceres den effekt, som transformeren bruger i stedet for at være i stand til at levere mere strøm til vores belastning.

Lad os beregne udgangseffekten leveret til vores 10 modstand:

$$\bar{P}_{OUT} = U_3 * i_2 = 3.58V * 0.27A \simeq 0.97W \quad (29)$$

Lad os nu bestemme overenhedsfaktoren:

$$(26),(28) \rightarrow (2): Overunity = \frac{0.97W}{7.252W} = 0.13 \quad (30)$$

Vi multiplicerer dette med 100, for at beregne effektiviteten:

$$(26),(28) \rightarrow (3): Efficiency = \frac{0.97W}{7.252W} * 100 = 13.37\% \quad (31)$$

Lad os igen bestemme ydeevnekoeficienten:

$$(9),(26),(29) \rightarrow (1): COP = \frac{0.97W}{7.252W - 8.12W} = \frac{0.97W}{-0.868W} = -1.11 \quad (32)$$

Vi har bestemt at gøre med en mærkelig transformer. At opnå negativ ydeevne betyder, at denne transformer ikke må arbejde på lavimpedans. Derfor skal der være en minimum tilladt impedans, ved hvilken denne transformer stadig vil have positiv ydeevnekoeficient.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Mere undersøgelse her. Bestem den minimalt tilladte impedans, ved hvilken denne transformer stadig vil have positiv ydeevnekoeficient, og minimumsimpedans, ved hvilken COP er større end 1. (ved at bruge 3D-graf, plotning af o_x , o_y , $o_z \rightarrow R$, (COP;Efficiency), P_{in})

Hvordan dets drift ændres med frekvens (3D-graf), faseskift mellem primær og sekundær ændring med andre parametre (3D-graf, oscilloskopbilleder)

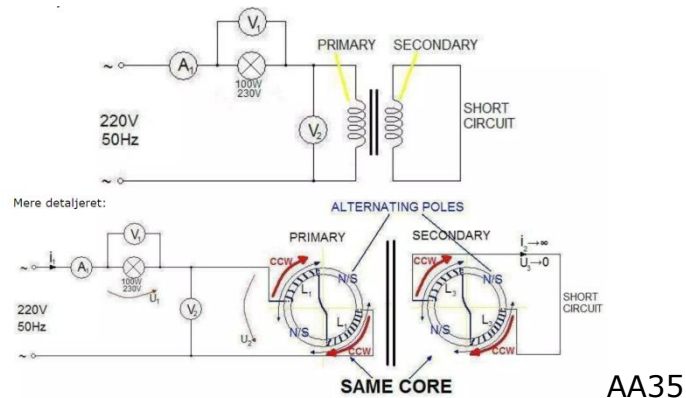
Flere 3D-grafer for COP og effektivitet vs. frekvens og indgangseffekt, når vi har at gøre med induktive og kapacitive belastninger.

<<<<<<<<< Work in progress >>>>>>>>>>>>

SETUP 1

Case 3:

Sekundær i kortslutningstest:

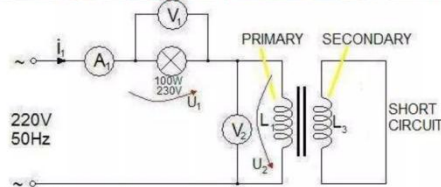

Nærmere skud af instrumenterne:

AA36

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

AA37

Bemærk:

L1 er faktisk skabt af to spoler i serie. Det samme med L3.
Instrumenter angiver disse værdier:

$$i_1 = 0,37A$$

$$U_1 = 211V$$

$$U_2 = 17,2V$$

I dette særlige tilfælde vil strømforbruget af pæren være:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 211V * 0.37A = 78.07W \quad (33)$$

og strømforbruget af transformatoren:

$$P_{INSC} = U_2 * i_1 = 17.2V * 0.37A = 6.364W \quad (34)$$

Samlet strøm forbrugt af vores kredsløb:

$$P_{TOTAL} = P_{lightbulb} + P_{INSC} \quad (35)$$
$$(33),(34) \rightarrow (35): P_{TOTAL} = 78.07W + 6.364W = 84.434W \quad (36)$$

KONKLUSION:

Vi kan sammenligne den effekt, der forbruges af vores transformer i åben kredsløbtest 8,12W (fra forhold 9) til 6,364W forbrugt i en kortslutningstest (relation 34), og vi udleder, at vi har **et fald på 21,6 % i energiforbruget** i en kortslutningstest sammenlignet med en åben kredsløbtest. Ja du læste rigtigt. Når du kortslutter denne transformer, vil den forbruge 21,6 % **mindre**, end når den kører i åbent kredsløb. (Dette er, når den er halvt drevet af kun én sinusbølge)

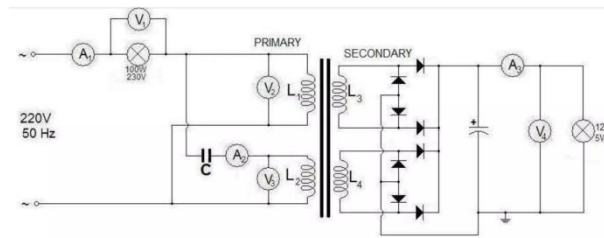
FULD STRØM (AC) PÅ TESLA TRANSFORMEREN 381970 MED EN LOAD

SETUP 2

Case 1:

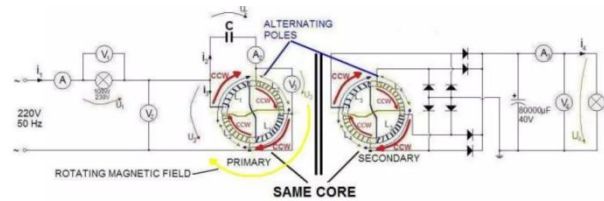
Vi vil starte den anden halvdel af transformeren igen og bruge samme kondensator, og bruge en 12V 5W pære som LOAD:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

AB1

Bemærk: Alle spoler (L1, L2, L3 og L4) er faktisk dannet af to spoler i serie. Mere detaljeret ser opsætningen således ud:

AB2

I den sekundære bruger vi to broens ensretterkredsløb til at bringe de to udfasede signaler genereret på den samme belastning.

AB3

Nærmere skud af instrumenterne:

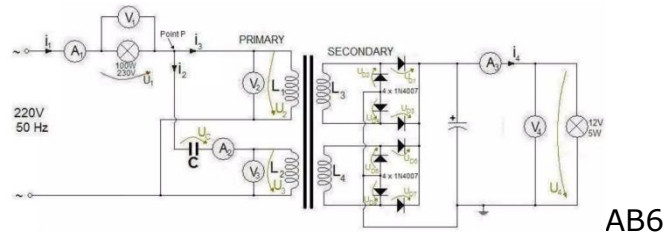

AB4

Ab5

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Bemærk:

Alle spoler (L1, L2, L3 og L4) er faktisk dannet af to spoler i serie.
Instrumenter angiver disse værdier:

$$\begin{aligned}i_1 &= 0,36A \\U_1 &= 202V \\i_2 &= 121,8mA \\U_2 &= 21,5V \\U_3 &= 8,05V \\i_4 &= 0,24A \\U_4 &= 6V\end{aligned}$$

Lad os som før bestemme strømforbruget af pæren:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 202V * 0.36A = 72.72W \quad (36.1)$$

Vi kan beregne strøm, der løber gennem spole L1:

$$\begin{aligned}\text{Kirchhoff's first law at point P: } i_1 &= i_2 + i_3 \quad (37) \\(37) \Rightarrow i_3 &= i_1 - i_2 = 0.36A - 0.1218A = 0.239A \quad (38)\end{aligned}$$

Lad os bestemme den effekt, der forbruges af spole L1:

$$\begin{aligned}P_{L1} &= U_2 * i_3 \quad (39) \\(38) \rightarrow (39): P_{L1} &= 21.5V * 0.239A = 5.139W \quad (40)\end{aligned}$$

og effekt, der forbruges af spole L2:

$$P_{L2} = U_3 * i_2 = 8.05V * 0.1218A = 0.98W \quad (41)$$

Nu kan vi beregne den samlede effekt, der forbruges af transformeren.

(transformatorens samlede indgangseffekt):

$$\begin{aligned}P_{IN} &= P_{L1} + P_{L2} \quad (42) \\(40), (41) \rightarrow (42): P_{IN} &= 5.139W + 0.98W = 6.12W \quad (43)\end{aligned}$$

og den samlede strøm forbrugt af vores opsætningskredsløb:

$$\begin{aligned}P_{TOTAL} &= P_{lightbulb} + P_{device(IN)} \quad (44) \\(36.1), (43) \rightarrow (44): P_{TOTAL} &= 72.72W + 6.12W = 78.84W \quad (45)\end{aligned}$$

Lad os nu bestemme udgangseffekten af denne nuværende opsætning. Husk, at vi også skal tage højde for spændingsfaldet over broensretterne. I en broensretter arbejder kun to dioder på et tidspunkt og tillader signalet at passere igennem, så DC-

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

spændingen vil være mindre ($0,7+0,7=1,4V$) end den oprindelige AC-spænding. Men vi har to broensrettere, og hvis du overvejer at tilføje $2,8V$ til den endelige DC-spænding, tager du fejl, fordi den samlede spænding fra spids til spids genereret i spolen L4 er meget mindre end spændingen genereret i spolen L3. Hvis de skulle have samme spænding, vil det være en helt anden historie. Vi må ikke glemme, at det ikke er ekstremt præcise målinger, og de udføres kun for at bestemme grundlæggende parametre som effektivitet og ydeevne med en acceptabel fejlmargen.

$$P_{OUT} = (U_4 + 1.4V) * i_4 = (6V + 1.4V) * 0.24A = 7.4V * 0.24A = 1.776W \quad (46)$$

$$(19),(43),(46) \rightarrow (1): COP = \frac{1.776W}{6.12W - 7W} = \frac{1.776W}{-0.88W} = -2 \quad (47)$$

$$(43),(46) \rightarrow (3): Efficiency = \frac{1.776W}{6.12W} * 100 = 29\% \quad (48)$$

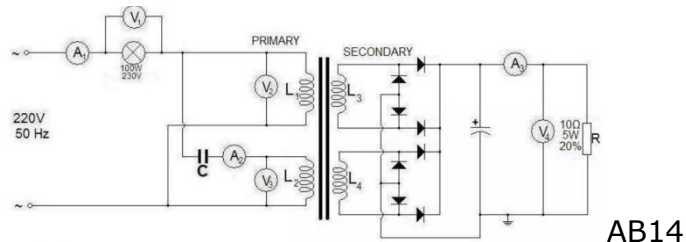
$$(43),(46) \rightarrow (2): Overunity = \frac{1.776W}{6.12W} = 0.29 \quad (49)$$

Igen ser vi negativ præstation. Men vi øgede imidlertid effektiviteten af vores transformer (sammenlign ligning 24.2 og 31 med 48). Ydelseskoefficienten er tæt forbundet med vores belastning. Så lad os ændre det og se, hvordan ydelsen ændrer sig.

SETUP 2

Case 2:

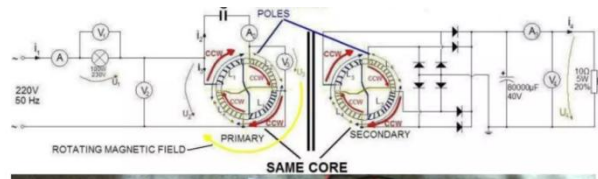
Lad os igen bruge en 10 Ohms modstand:

Bemærk: Alle spoler (L1,L2,L3 og L4) er faktisk dannet af to spoler i serie.

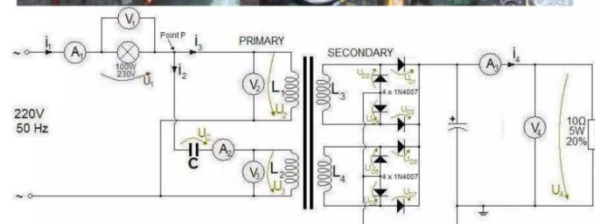
Mere detaljeret:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

AB15

Nærmere skud af instrumenterne:

AB16

Bemærk: Alle spoler(L1,L2,L3 og L4) er faktisk dannet af to spoler i serie.

I dette tilfælde, vores instrumenter, angive disse værdier:

- A1: $I_1 = 0,37A$
- V1: $U_1 = 204V$
- V2: $U_2 = 20V$
- A2: $I_2 = 106,4mA$
- V3: $U_3 = 6,53V$

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

$$A3: I_4=0,29A$$

$$V4: U_4=3,04V$$

Som før, lad os bestemme den effekt, der forbruges af pæren:

$$\dot{P}_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 204V * 0.37A = 75.48W \quad (50)$$

Vi kan beregne strømmen, der løber gennem spole L1:

$$\begin{aligned} \text{Kirchhoff's first law at point P: } i_1 &= i_2 + i_3 \quad (37) \\ (37) \Rightarrow i_3 &= i_1 - i_2 = 0.37A - 0.1064A = 0.2636A \quad (52) \end{aligned}$$

Lad os bestemme den effekt, der forbruges af spole L1:

$$\begin{aligned} P_{L1} &= U_2 * i_3 \quad (53) \\ (52) \rightarrow (53): P_{L1} &= 20V * 0.2636A = 5.272W \quad (54) \end{aligned}$$

og effekt, der forbruges af spole L2:

$$P_{L2} = U_3 * i_2 = 6.53V * 0.1064A = 0.7W \quad (55)$$

Nu kan vi beregne den samlede effekt, der forbruges af transformeren. (transformator total indgangseffekt):

$$\begin{aligned} P_{IN} &= P_{L1} + P_{L2} \quad (56) \\ (54),(55) \rightarrow (56): P_{IN} &= 5.272W + 0.7W \simeq 6W \quad (57) \end{aligned}$$

Samlet effekt forbrugt af vores opsætningskredsløb:

$$\begin{aligned} P_{TOTAL} &= P_{lightbulb} + P_{device(IN)} \quad (44) \\ (50),(57) \rightarrow (44): P_{TOTAL} &= 75.48W + 6W = 81.48W \quad (58) \end{aligned}$$

Selvom vores samlede effekt forbrugt af opsætningen er steget med 3,3 % fra 78,84 til 81,48 W (sammenlign forhold (45) med (58)), kan vi se, at øger belastningen, er den effekt, der forbruges af vores transformator, faldet med 2% fra 6,12W til 6W (relation 43 og 57). Men vent, som jeg allerede har fortalt dig, dette har ulemper. Lad os fortsætte.

$$\begin{aligned} P_{OUT} &= (U_4 + 1.4V) * i_4 = (3.04V + 1.4V) * 0.29A = 4.44V * 0.29A = 1.2876W \quad (59) \\ (19),(57),(59) \rightarrow (1): COP &= \frac{1.2876W}{6W - 7W} = \frac{1.2876W}{-1W} = -1.2 \quad (60) \\ (57),(59) \rightarrow (3): Efficiency &= \frac{1.2876W}{6W} * 100 = 21\% \quad (61) \\ (57),(59) \rightarrow (2): Overunity &= \frac{1.2876W}{6W} = 0.21 \quad (62) \end{aligned}$$

En gang til, selv om inputenergien er gået ned ved forøgelse af LOAD, vil effektiviteten også blive mindre (relation 48 og 61)

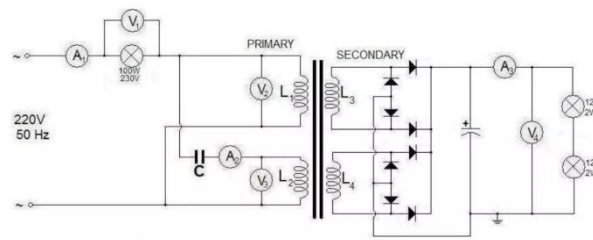
SETUP 2

Case 3:

Jeg vil nu bruge 2 stk. 12V 2W pærer, forbundet i serie:

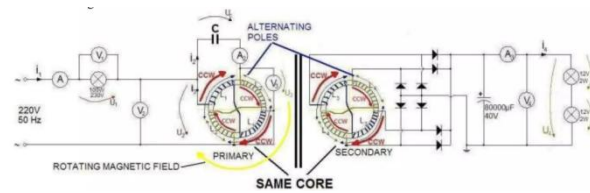
Simplificeret diagram:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

AB24

Bemærk: Alle spoler (L1, L2, L3 og L4) er faktisk dannet af to spoler i serie. Et mere detaljeret diagram:

AB25

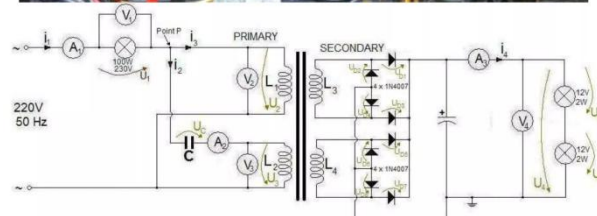
AB26

Instrument skud:

AB27

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

AB28

Bemærk: Alle spoler (L_1, L_2, L_3 og L_4) er faktisk dannet af to spoler i serie.
Instrumenter, angive disse værdier:

- A1: $I_1 = 0,36A$
- V1: $U_1 = 195V$
- V2: $U_2 = 26,7V$
- A2: $I_2 = 152,2mA$
- V3: $U_3 = 9,84V$
- A3: $I_4 = 115,6mA$
- V4: $U_4 = 18,11V$

Den forbrugte strøm ved pæren:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 195V * 0.36A = 70.2W \quad (63)$$

Vi kan beregne strømmen, der løber gennem spole L_1 :

$$\text{Kirchhoff's first law at point P: } i_1 = i_2 + i_3 \quad (37)$$

$$(37) \Rightarrow i_3 = i_1 - i_2 = 0.36A - 0.1522A = 0.2078A \quad (64)$$

Lad os bestemme den effekt, der forbruges af spole L_1 :

$$P_{L1} = U_2 * i_3 \quad (65)$$

$$(64) \rightarrow (65): P_{L1} = 26.7V * 0.2078A = 5.549W \quad (66)$$

og strømforbrug ved spole L_2 :

$$P_{L2} = U_3 * i_2 = 9.84V * 0.1522A = 1.5W \quad (67)$$

Nu kan vi beregne den samlede effekt, der forbruges af transformeren.

(transformator total indgangseffekt):

$$P_{IN} = P_{L1} + P_{L2} \quad (56)$$

$$(66), (67) \rightarrow (56): P_{IN} = 5.549W + 1.5W = 7.05W \quad (68)$$

Samlet strøm forbrugt af vores opsætningskredsløb:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

$$P_{TOTAL} = P_{lightbulb} + P_{device(IN)} \quad (44)$$

$$(63),(68) \rightarrow (44): P_{TOTAL} = 70.2W + 7.05W = 77.25W \quad (69)$$

Lad os nu bestemme udgangseffekten, der produceres ved udgangen af vores Tesla transformer:

$$P_{OUT} = (U_4 + 1.4V) * i_4 = (18.11V + 1.4V) * 0.1156A = 19.51V * 0.1156A = 2.26W \quad (70)$$

Da vores pærer er identiske i impedans, er den effekt, der forbruges af en pære den samlede udgangseffekt deler sig i halve:

$$P_{One\ lightbulb} = \frac{P_{OUT}}{2} \quad (70.1)$$

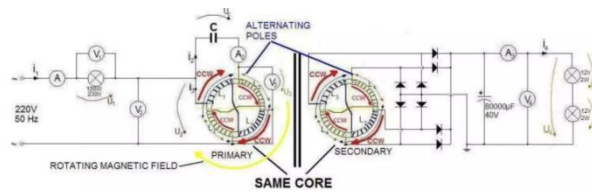
$$(70) \rightarrow (70.1): P_{One\ lightbulb} = \frac{2.26W}{2} = 1.13W \quad (70.2)$$

$$(19),(68),(70) \rightarrow (1): COP = \frac{2.26W}{7.05W - 7W} = \frac{2.26W}{0.05W} = 45 \quad (71)$$

$$(57),(59) \rightarrow (3): Efficiency = \frac{2.26W}{7.05W} * 100 = 32\% \quad (72)$$

$$(57),(59) \rightarrow (2): Overunity = \frac{2.26W}{7.05W} = 0.32 \quad (73)$$

KONKLUSION:

AB37

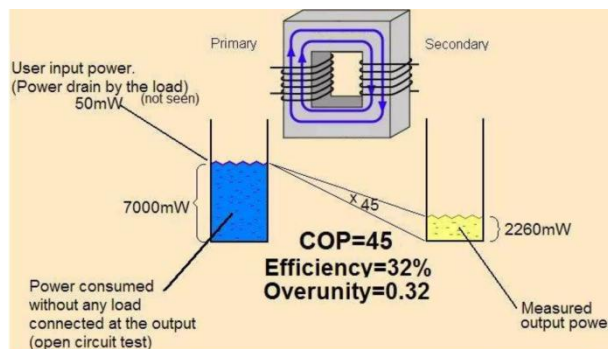
Denne opsætning giver os en COP på 45 med effektivitet 32% (overenhed=0,32)

Selvom vi har et input på 50mW i transformeren, og vi får 2200mW til gengæld, **MÅ vi ALDRIG GLEMME de 7000mW vores transformer forbruger af sig selv** (uden nogen belastning tilsluttet)!

Og husk, at vi stadig har **det udvendige magnetfeltproblem!** Vi opsnapper stadig ikke hele fluxen, der genereres af de primære viklinger af Tesla Transformer 381970!

VISUALICERET FOR AT FORSTÅ DETTE:

Ved drastisk at simplificere vores arbejde indtil nu, can vi med sikkerhed sige:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Tænk hvad der vil ske, hvis vi har en anden Tesla Transformer oven på denne roteret 180 grader, så de magnetiske poler, der skabes, kobles til hinanden for at lukke al fluxen, og dermed ophæve det udvendige magnetfelt. Tænk over det!

Svar: Det vil sænke den "blå væske" eller den strøm, der forbruges af vores transformer uden nogen belastning forbundet til den. Således bliver $COP > 1$ i teorien overenhed, og det bliver muligt at lukke sløjfen mellem output og input.

Et lille glimt af de kommende ting: Vi skal analysere en dobbelt Tesla-transformer 381970. En på bunden og en på toppen. Den øverste vil blive forsynet 180 grader i forhold til den på bunden for at annullere det udvendige magnetfelt:

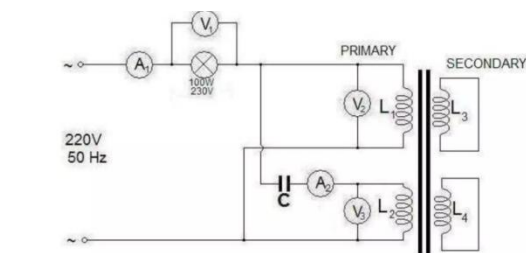

SETUP 2:

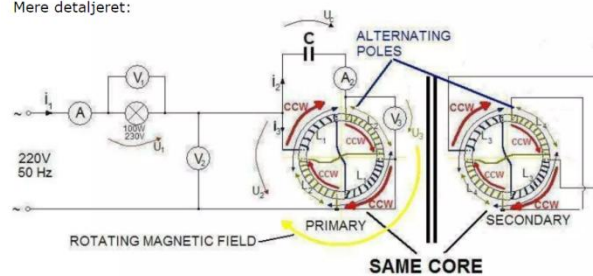
Case 4:

Lad os se i dette sidste tilfælde af opsætning 2, hvad er effektforbruget af vores Tesla transformator i en kortslutningstest, når den er tilført fuld effekt:

Dette er et simplificeret diagram:

Mere detaljeret:

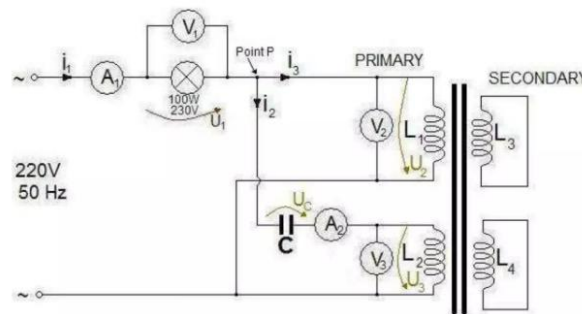
En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Instrumenter i nærbillede:

AAB2

AAB3

I dette tilfælde angiver vores instrumenter disse værdier:

- A1: $i_1 = 0,355A$ (gennemsnit)
- V1: $U_1 = 203V$ (gennemsnit)
- V2: $U_2 = 16,55V$ (gennemsnit)
- A2: $i_2 = 77,35mA$ (gennemsnit)
- V3: $U_3 = 3,235V$ (gennemsnit)

Strømforbruget af pæren:

$$P_{lightbulb} = U_1 * i_1 = 203V * 0.355A = 72.065W \quad (74)$$

Vi kan beregne strømmen, der løber gennem spole L1:

$$\begin{aligned} \text{Kirchhoff's first law at point P: } i_1 &= i_2 + i_3 \quad (37) \\ (37) \Rightarrow i_3 &= i_1 - i_2 = 0.355A - 0.07735A = 0.27765A \quad (75) \end{aligned}$$

Lad os bestemme den effekt, der forbruges af spole L1:

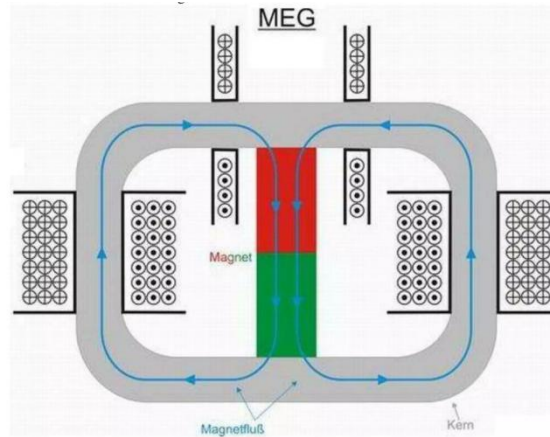
$$\begin{aligned} P_{L1} &= U_2 * i_3 \quad (65) \\ (75) \rightarrow (65): P_{L1} &= 16.55V * 0.27765A \simeq 4.6W \quad (76) \end{aligned}$$

og effekt, der forbruges af spole L2:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

er ... Åh min Gud! ... Det er Tom Bearden "Bevægelig elektromagnetisk generator (MEG) !!!

Og selvfølgelig er det det! Hvor tænkte jeg?

A3

Bevægelig elektromagnetisk generator (amerikansk patentnummer 6.362.718)

Damn! Andre finder også ud af det her!!! Hvorfor har jeg på fornemmelsen, at jeg er ved at genfinde hjulet her?

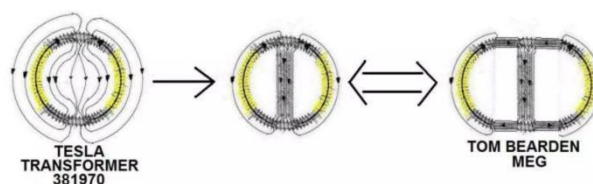
Jamen så... **der er måske alligevel noget om det her!!!**

Vi må erkende, at denne konfiguration vil fungere langt mere effektivt end Tesla Transformer 381970, på grund af det faktum, at vi ikke længere har et eksternt magnetfelt. Denne gang skulle hele det magnetiske felt, der genereres af spolerne, i teorien være placeret inde i kernen.

Hvad i guds navn taler jeg om? Hvordan kan jeg lave ligheder med en forholdsvis ny enhed, patenteret i 2002 med en enhed fra en Tesla for 100 år siden. De er helt forskellige enheder med forskellige driftsprincipper! Er jeg skør?

Nej jeg er ikke. Jeg kan lave en sammenligning, og påpege ligheder, der faktisk viser, at de ikke er så forskellige. Bare den måde, de fungerer på, er lidt anderledes.

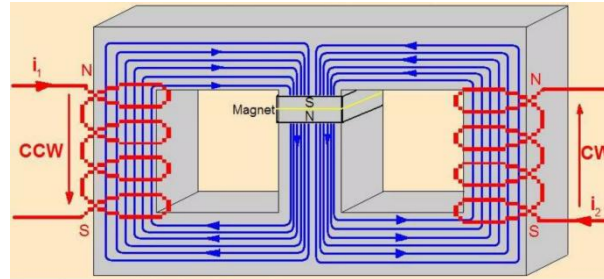
Du skal bare forestille dig disse ting, mens vi går, for tingene bliver mere og mere komplicerede:

A4

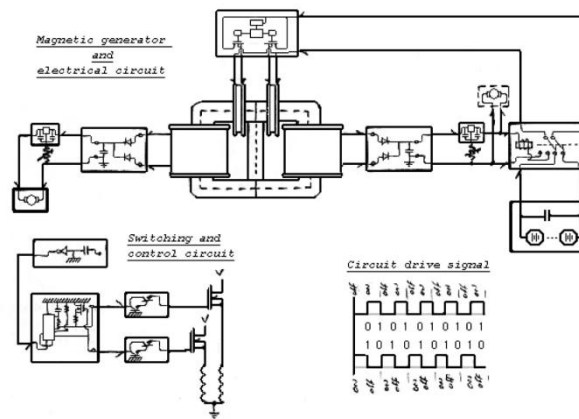
Og selvfølgelig har vi brug for en magnet til at "forstærke" feltet. Ved at "forstærke" mener jeg (for læsere, der ønsker en mere akademisk tilgang) katalysatoren, der blot en smule reducerer den energi, der bruges på at magnetisere kernen: Lad os analysere denne MEG-enhed og se, hvad vi kan lære:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

A5

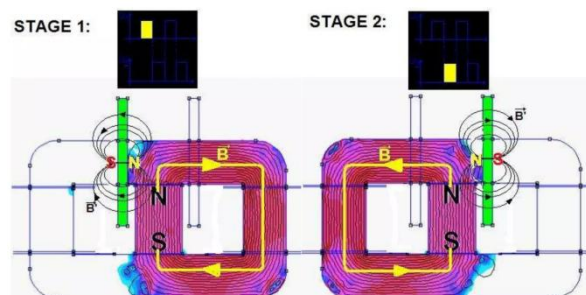
Lad os analysere denne MEG og se hvad vi kan lære:

A6

99. Fra MEG-enhed, hvis vi studerer patentet omhyggeligt, og jeg anbefaler for læseren, hvis han ikke er bekendt med denne enhed, at tegne med sine egne hænder tegningerne i patentpapiret og følge forklaringerne ved at pege tallene i teksten til hans lavede tegninger. Hvis du virkelig vil lære, så tegn billederne i patentet i hånden. Forsøg ikke at udskrive dem, hvis du virkelig ønsker at forstå. Gør det, hvordan de gør det i førsteklasses skoler:

Tegn manuelt med blyant på papir. Lærere tvinger os til at gøre dette, vidste, hvad de gjorde. Stol på dette! Det har noget at gøre med mnemoniske systemer til at huske tallene i patentet. Lad os vende tilbage til vores MEG, vi har drevet nok fra emnet. Sådan fungerer enheden:

A7

Nu, hvis vistudere patentet omhyggeligt, vil vi forstå, at i denne enhed, og sandsynligvis også i Steven TPU, at **magneten faktisk ikke tjener som "hjælper" eller "katalysator", som vi har troet**, men faktisk er den eneste "person" som fungerer i denne enhed. Den eneste sande "arbejder". **Magneten er den, der gør alt arbejdet!** Indgangsspolerne "exciterer" bare magneten, eller "dynamiserer" den, eller

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

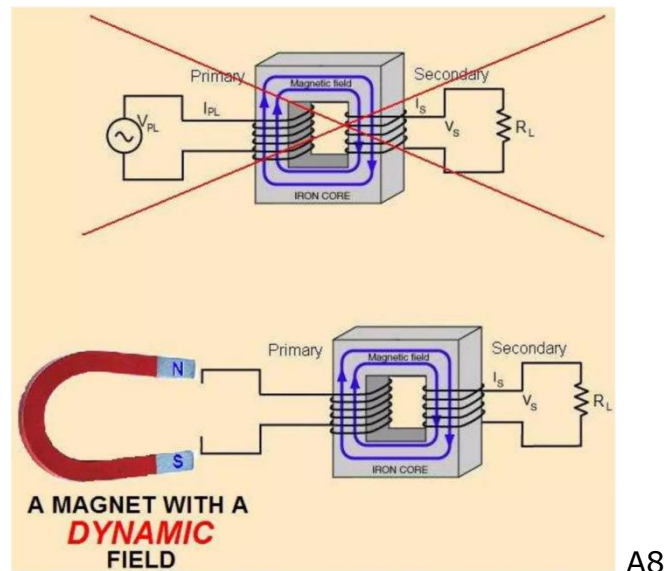
"KICK" den, for at gøre magnetens statiske magnetfelt til et dynamisk felt. Vi kan faktisk sige, at **MAGNETEN virkelig driver enheden** (både MEG & TPU & Flynn) og inputspolerne (også kaldet "aktuatorer") er der bare for at sparke magneten i numsen, så dens felt ikke bliver statisk, som det normalt ønsker at være.

Dette hedder i patentet:

"[...] den foreliggende opfindelse bør ikke betragtes som en evighedsmaskine, men snarere som et system, hvor flux udstrålet fra en permanent magnet omdannes til elektricitet, som bruges både til at drive apparatet og til at drive en ekstern belastning" (US patent 6.362.718, side 12, afsnit 2, linje 2).

En analogi til dette er, at magneten er dig på arbejde, der gør alt det hårde arbejde. Indgangsspolerne er din chef, der sparker dig i numsen, så du hele tiden bliver ved og ikke tager en pause til en kop kaffe eller noget. En anden analogi er, at magneten er dit hjerte, og det lille inputsignal, er dit hjerteslag, er den guddommelige lille inputkilde (The Boss), der holder dig i gang og i live. Disse analogier kan fortsætte for evigt.

Men jeg tror det er ret klart:

Hvis alt dette vil være sandheden, og det er det, så vil magneten gøre alt arbejdet (som i en skalær mængde) og ifølge termodynamikkens første lov, der siger, at når der arbejdes (som i termodynamikken) udføres et system, er dets energitilstand ændres med samme beløb. Dette vil betyde med andre ord, at: **Magneter snart vil afmagnetisere (mister deres energi) på grund af alt det arbejde, de udfører ved at give deres energi til belastningen, LOAD!**

Dette bakkes op af følgende ord i MEG-patentet:

"Fortsat drift af den elektromagnetiske generator 10 forårsager afmagnetisering af den permanente magnet" (US patent 6.362.718, side 12, afsnit 1, linje 8).

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

For fanden! Jeg troede, at det var gratis energi! Det viser sig, at det ikke er det. Intet er gratis. Bortset fra denne bog. Så hvad sker der nu? Shit! Jeg er skuffet! Hey, jeg finder lige ud af noget! Hvis denne teknologi virkelig står bag Steven TPU beskrevet ovenfor, så **TROR JEG AT STEVEN MARK VIDSTE OM DETTE!** Hvad får mig til at tænke det? Magneterne han placerer på deres slots:

A9

Jeg tror at det er grunden til, at han ikke permanent integrerede magneterne i sin enhed, og **så pænt og omhyggeligt byggede slots til magneterne, som om han udskiftede batterier!** Og det er præcis, hvad jeg tror, de er.

Han udtaler gentagne gange, at der er magneterne "batterierne" her! er der ingen batterier i hans enhed, men han lyver! De vil snart afmagnetisere! Hvornår? Nå, det afhænger af den stress, de udsættes for. Det kan være år eller endda måneder, hvis enheden fungerer på ekstremt tunge belastninger. Hvis du bygger sådan en enhed, så sørg for at have adgang ved magneterne, hvis du vil udskifte dem en dag. Og det vil du!

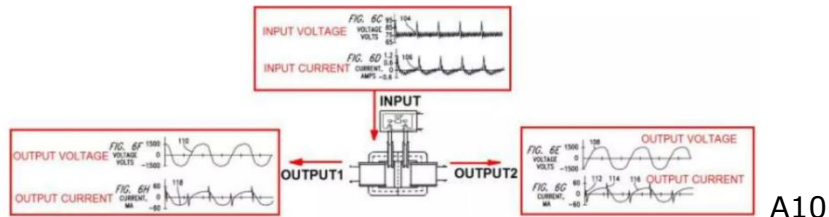
I betragtning af alt dette tror jeg, at **der er en løsning på dette problem.** Hvad nu hvis du altid kunne have et batteri i nærheden af enheden, at det ikke er forbundet til noget, det bare sidder der. Et sådant batteri vil tjene to formål. For det første vil det være som et backup-system, der leverer strøm til en inverter (12V til 110V eller 220V), der stadig vil levere strøm i et kort stykke tid, hvis der skulle ske noget med enheden. En sådan enhed kunne have et følekredsløb, der måler den magnetiske fluxintensitet (H) fra magneten, og hvis den falder under kritiske grænser, vil vores enhed straks skifte til et **backup-batteri**, og batteriet i denne tid vil tjene vores næstvigtigste formål på samme tid med det første. På det nøjagtige tidspunkt, som backupsystemet er på plads, kører strøm fra batteriet gennem inverteren, vores batteri vil levere et øjeblikkeligt **stød af kontinuerlig påført strøm** til enhedens udgangsspoler i nogle få sekunder. Vores udgangsspoler på enheden (hvis de har mange Ampere/drejninger) vil de fungere som en elektromagnet, der **vil regenerere magneten** (genmagnetisere den \Leftrightarrow genoplade den). Hele denne operation vil for eksempel tage højst 100 sekunder, fordi dette vil være et enormt dræn for batteriet. Det vil sandsynligvis i dette hypotetiske tilfælde, kan dræne, lad os sige mere end 75% af dets kapacitet afhængigt af de belastninger, der også drives gennem inverteren. Når magneten er blevet genmagnetiseret, vil vores sensorkredsløb genstarte enheden og skifte vores belastning til den, aflaste batteriet og derefter genoplade batteriet fra enhedens udgang.

Alle disse teknologier er i samme familie, med samme blod, bror TPU, søster MEG og bror Flynn solid state generator. Bedstefaderen i denne familie af alle disse

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

teknologier tror jeg er de såkaldte "Astronautens magnetstøvler", der oprindeligt blev udviklet af John Radus med hans omskiftelige magnetopfindelse beregnet til NASA-astronauters støvler.

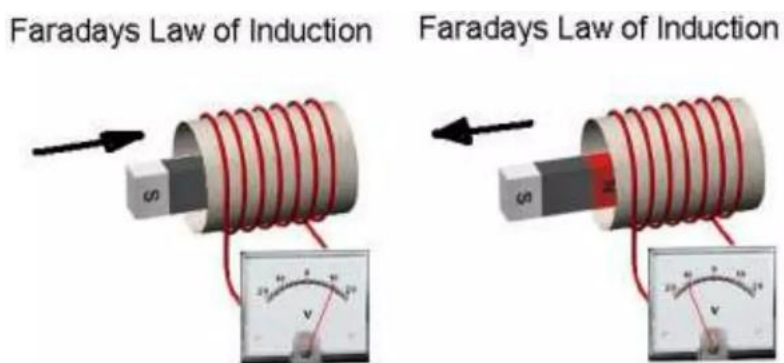
Lad os analysere MEG-patentet mere detaljeret. Den første mest tilsyneladende mærkelige ting, vi observerer (det vil sige, hvis vi observerer fra et konventionelt synspunkt), er, at i denne transformer **er inputtet lavt duty cycle firkantbølge, OG OUTPUTT ER EN SINEBØLGE!**

Hvad i Guds navn er det her lort? Kan du sige: Det her er absurd, latterligt og en joke! Lyt til dette fjols: **I sin transformer indsætter han firkantbølge og får sinusbølge til gengæld!** Ha. Ha. Ha. Meget sjovt.

MEN DETTE ER INGEN JOKE. Dette er alvorligt, og hvis du er enig i alle de fremlagte hidtil, vil du indse det. Hvor pokker kommer den sinusbølge så fra? Igen, det kommer fra magneten, der gør alt arbejdet i denne transformer! Alt dette er ægte. Den konventionelle opfattelse lærer os, at de spidser, vi ser på udgangsstrømmen, burde være alt, hvad der er på denne transformer. Men da konventionel tilgang har vist sig at være fejlbehæftet i mange lejligheder i dette studiefelt, må vi se på andre forklaringer.

Sinusbølgerne genereres i overensstemmelse med Faradays lov.

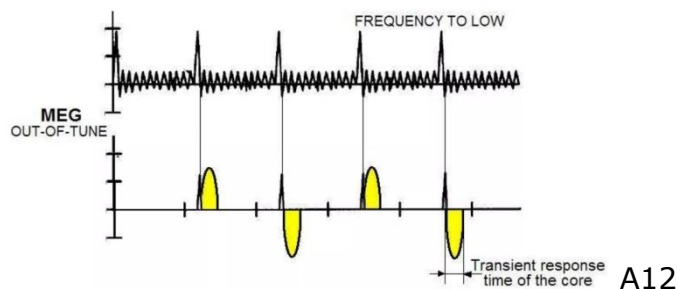
Mønstret af magnetisk flux i kernen ændrer sig ikke pludseligt, men blidt.

Når den rigtige inputspole affyres, genererer den en modsatrettet flux til den statiske, der er etableret i kernen. Denne ønsker ikke at kæmpe med denne nye, så den trækker sig **forsigtigt** og fuldstændigt tilbage til venstre side og efterlader venstre side fuldstændig ubesat af enhver flux, selvom input-impulsen forsvandt. I tilbagetrækning til venstre side genereres en negativ halv sinusbølgespænding i højre spole, mens den venstre side, der modtager denne flux, genererer et positivt halv

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

sinusbølgesignal. Så vores fluxmønster ændrer sig ikke brat, eller skifter pludselig side. Nej, for Faraday Law gælder også i dette tilfælde. I den næste fase stagnerer vores flux med en såkaldt "magnetisk hukommelse" eller "fluxkapacitet" til venstre side fredeligt og uforstyrret. Denne nydannede asymmetriske stabilitet til venstre side bliver ændret, men ikke brat, af den venstre indgangsspole, når den udløses. Så vores flux er endnu en gang tvunget til at opgive venstre side, og med alt det er bagagerer til et mere fredeligt sted kaldet ...højre side. Så vores dårlige flux fra magneten søger altid et mere fredeligt sted at stagnere, som den generelt ønsker, men bliver konstant bombarderet af disse "spark". Stakkels magnet, den vil aldrig have den hvile, den søger så meget...

Hvis alt dette skal være sandt, og det er det, så ville det betyde, at denne transformer kan fungere selv med 60 eller 50Hz! Så hvorfor ikke generere spidserne på 60/50Hz og derefter outputtet, der bruges direkte af vores apparater? Dette spørgsmål vil føre os til en mere intim hemmelig detalje om MEG-operation, som ikke alle forskere er klar over.

Når vi beskæftiger os med disse blide magnetiske fluxmønsterændringer i kernen, er de faktisk magnetens reaktion på inputspidserne. (Med blid mener jeg, at et sinusbølgesignal er mere "skånsomt" sammenlignet med et pludseligt spidssignal (kort firkantet)). Okay, men når spidsen er opstået, begynder fluxen at samle sin "bagage" for at søge et nyt sted. Piggen forsvinder, og vores flux samler stadig alle sine "ejendele" fra denne side til den anden. Efter kort tid, som vi vil kalde "**transient shift time**", har vores flux fuldstændig ændret sin bolig til den anden side. Dette nydannede hjem vil igen blive forstyrret, og vores strøm vil blive tvunget til at forlade dette sted igen. **Men processen med at desertere, processen med at flytte, processen med at skifte, denne proces, når strømmen skifter side, denne proces med at forlade den ene side for at flytte til den anden, sker ikke pludseligt, men sker efter en "forbigående skifttid", der varer længere end perioden eller varigheden af input-spidsen.**

DEN RIGTIGE DRIFTSFREKVENNS AF MEG. TUNING THE MEG

Denne "**transient shift time**" genererer i output-spolerne en halv sinusbølge, som er positiv i den ene side og negativ på den anden side. Denne "transiente skifttid" er faktisk halvdelen af vores enheds reelle driftsfrekvens.

Det, vi søger, er aldrig at lade magneten "hvile" i sin "nye bolig", aldrig give magneten tid til at trække vejret. Når magneten er færdig med at bevæge sig fra den

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

ene side til den anden, så rammer vi ham igen på den side. Så i dette præcise præcise "bombeangreb" af magneten vil den konstant bevæge sig fra den ene side til den anden. Vi skal indstille nøjagtigt til denne specifikke frekvens.

Denne frekvens er specifik for hver enhed i særdeleshed og bestemmes af kernematerialet, sammensætningen, permeabiliteten, overfladearealet, volumen, magnetstyrken, hvor hurtigt de magnetiske domæner i kernematerialet justeres for at imødekomme ændringen i fluxmønsteret og meget mere. Den nemmeste måde at bestemme det på er at måle det med et oscilloskop. Vi vil udføre en test for at bestemme frekvensresponsen af vores transformer med magneten på plads ved en enkelt input firkantbølgeimpuls. Ved øjeblikkeligt og hurtigt manuelt at pulsere en af inputspolerne, bør vi se responsen som en halv sinusbølge genereret i en af outputspolerne. Så når vi kender denne frekvens, vil vi indstille vores flip-flop til at oscillere på den frekvens, og der vil ikke være behov for flere justeringer (måske finjustering).

Luftgabet i MEG-kernen

Jeg mener, at et luftgab er en væsentlig del af MEG'ens drift. I denne henseende befinder jeg mig (blandt andet et par gange) i modsætning til det konventionelle tankeformål med luftgabet i kernen af en transformer. Den konventionelle opfattelse er, at en luftspalte reducerer den effektive permeabilitet og dermed den magnetiske flux. Jo større luftgabet er, jo stærkere reduktion i flux, og jo højere maksimal strøm kan induktoren håndtere. Vi siger, at den magnetiske energi er lagret i luftgabet. Den konventionelle opfattelse er, at en luftspalte reducerer den effektive permeabilitet og dermed den magnetiske flux. Jo større luftgabet er, jo stærkere reduktion i flux, og jo højere maksimal strøm kan induktoren håndtere. Vi siger, at den magnetiske energi er lagret i luftgabet. Den konventionelle opfattelse er, at en luftspalte reducerer den effektive permeabilitet og dermed den magnetiske flux. Jo større luftgabet er, jo stærkere reduktion i flux, og jo højere maksimal strøm kan induktoren håndtere. Vi siger, at den magnetiske energi er lagret i luftgabet.

Jeg er enig med alle ovenstående udsagn, undtagen den sidste: "Vi siger, at den magnetiske energi er lagret i luftgabet". Jeg er uenig. Først og fremmest er jeg fast overbevist om, at luftgabet ikke gemmer noget, faktisk tværtimod, det forsvinder! For det andet fungerer den som en modstand i det magnetiske kredsløb, der er dannet i kernen, dæmper den magnetiske energi og fungerer som en belastning for denne magnetiske strøm etableret i kernen. For det tredje, jo større luftgabet er, jo højere "modstand", (højere reluktans, lavere permeabilitet) den magnetiske flux etableret i kernen, undslipper gennem dette luftgab. Vi siger, at du "taber den magnetiske indeslutning" gennem denne luftspalte. Hvis du siger, at luftgabet lagrer energi, så tror du sikkert, at en modstand i et kredsløb også "lagrer energi", hvilket er absurd, fordi det er det egentlige formål med luftgabet: sørge for seriel forbindelse af en "modstand" for denne "flux-kondensator-leedskalnin-magnet-kerne-mætning-magnetisk-hukommelseeffekt". Således **undgår vi kernemætning** (konventionelt akademisk udtryk) ved at tilvejebringe et luftgab, vi spreder energien lagret i denne "flux-kondensator" med en "modstand" i serie spillet af luftgabet, vi "forbruger" eller "dumpe" den evige magnetiske strøm etableret i kernen ved brug af et luftgab (der har

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

det til en levedygtig kommerciel form. Okay. Lad mig få hovedet omkring det. Kommerciel form? Hvordan kan det være? Jeg tror personligt, at denne teknologi er ligesom motoren i en bil. Men der er ingen bilindustri derude at være interesseret i denne teknologi og implementere det i deres produktionsområde. Vi er nødt til at forstå det for at acceptere den enorme figur, som Tom Bearden har brug for for at udvikle den. Masseproduktion har brug for en industri til at understøtte denne teknologi, men sådan en industri eksisterer ikke, så de er nødt til at bygge fabrikker fra bunden. Det er den eneste teori, der understøtter disse påstande.

Der findes en industri, der kan understøtte fri-energiteknologi!

Hvad hvis vi ikke behøver at tænke på denne måde? Hvad hvis der er en anden løsning på dette? Hvad hvis vi ikke har brug for sådan en enorm sum penge for at begynde masseproduktionen? Tænk over det! Den industri, der skal understøtte en sådan teknologi, der kan starte masseproduktion, eksisterer ikke, men hvad hvis det gør? Hvad hvis vi er forblændet af fordomme?

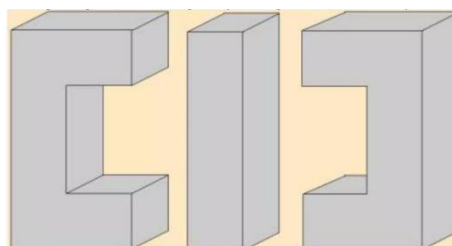
Jeg mener, at **Uninterruptible Power Supply Industry** må være interesseret i at inkorporere sådanne teknologier i deres produkter. **Med alle deres innovationer og trends kan de ikke se det?** Hvorfor kan en opfinder, der har udviklet en "fri-energi"-anordning, ikke søge investorer blandt sådanne virksomheder i stedet for at søge andre tvetydige investorer og private iværksættere, der giver ham falske håb og løfter? Spørg dig selv, **hvorfor ikke?**

Okay. Lad os begynde at bygge denne konfiguration og teste den.

A14

Kernen er lavet af tre separate dele, den midterste del er kun et segment fra en anden flyback transformer, som sådan:

A15

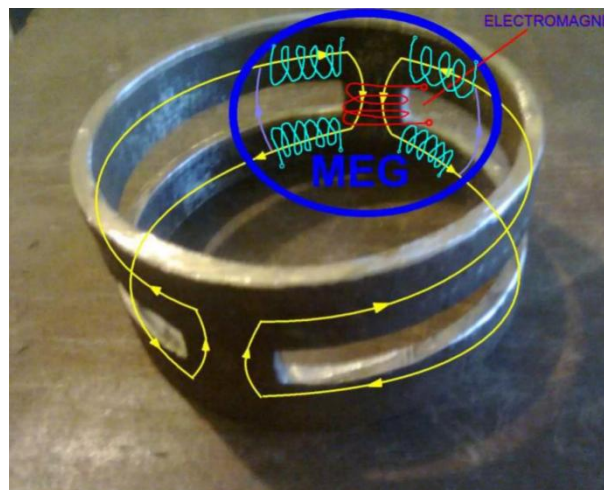
Selvfølgelig hvis vi har andre kernematerialer end ferrit liggende, som elektrisk stål, permalloy, mu-metal, nanoperm eller metglas, vi bør bruge dem i sådan en enhed, jo højere **permeabilitet materialet** er, jo bedre, men indtil videre kan vi arbejde med det, vi har ved hånden.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

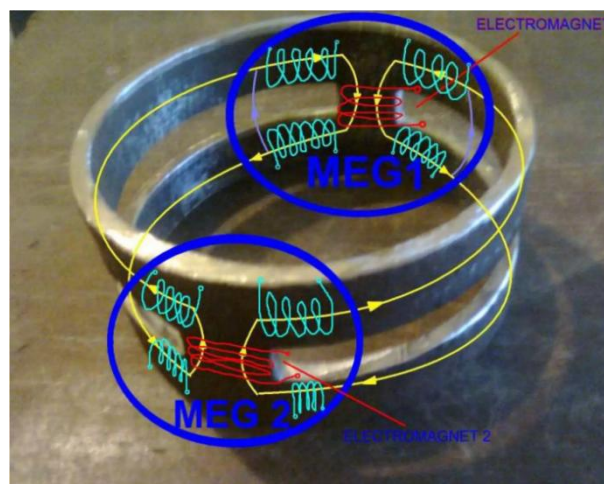
A17

Selvfølgelig en mere nøjagtig og detaljeret betjening ville være sådan:

A18

Ser du hvad er vi ude efter? Vi **lukker den lyseblå magnetiske flux for at skabe endnu en MEG på bagsiden:**

A19

Hvis vi har de samme spoler på både MEG1 og MEG2, så burde det i teorien være en meget mere effektiv enhed. Men vent, lad os ikke skynde os ind i denne ting endnu.

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

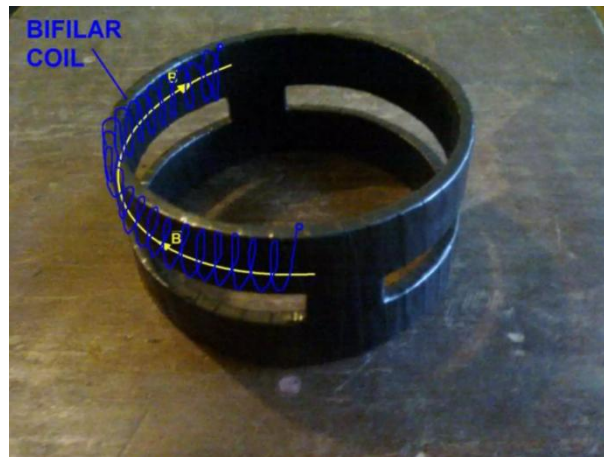
Hvordan skal vi forbinde spolerne på sådan en enhed? Lad os tænke lidt. Hvis vi har en magnetisk fluxvektor som sådan:

A20

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

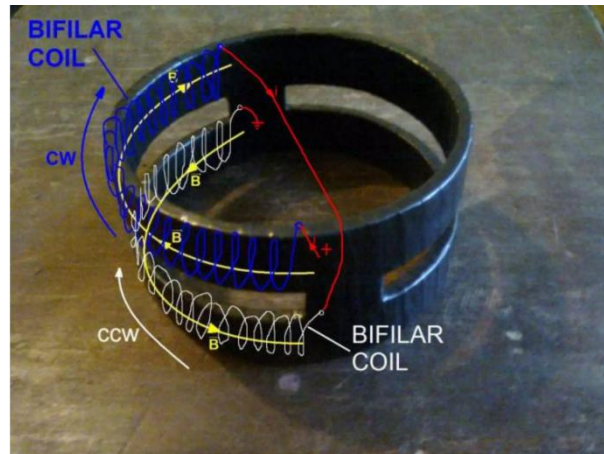
Så kan vi vikle en enkelt spole rundt på denne måde:

A21

Selvfølgelig denne blå spole skal være en bifilar spole. Den ene ville skabe denne magnetiske flux, og den anden vil opsnappe den (primære og sekundære viklinger). Men af enkelthedsgrunde besluttede jeg kun at repræsentere én vikling i den lamme tegning ovenfor.

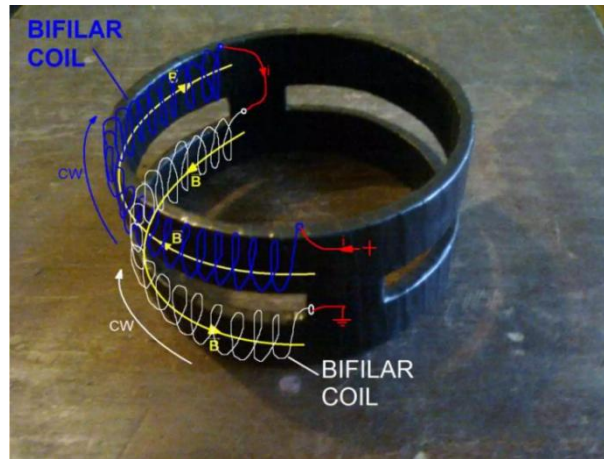
Men den anden flux i bunden, kommer i den modsatte retning, så hvis vi ændrer vikleingsretningen til Counter-ClockWise for den nederste spole, så skal vi forbinde enden af den blå spole med starten af den hvide spole:

A22

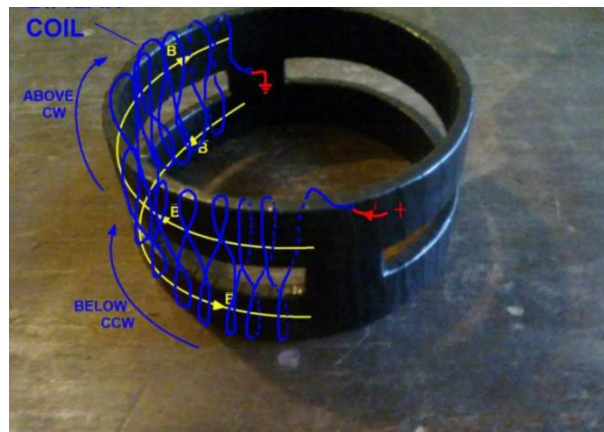
Vi kunne vælge at vikle dem i samme retning og forbinde enderne sammen, sådan:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

A23

Eller vi kunne vind dem sammen sådan:

A24

Nu har vi et forbedret design ved kun at have én bifilar-spole i stedet for to bifilar-spoler, og vi behøver ikke tænke på, hvordan vi forbinder dem, eller bekymre os, hvis vi fejler-tilslutter en spole eller noget.

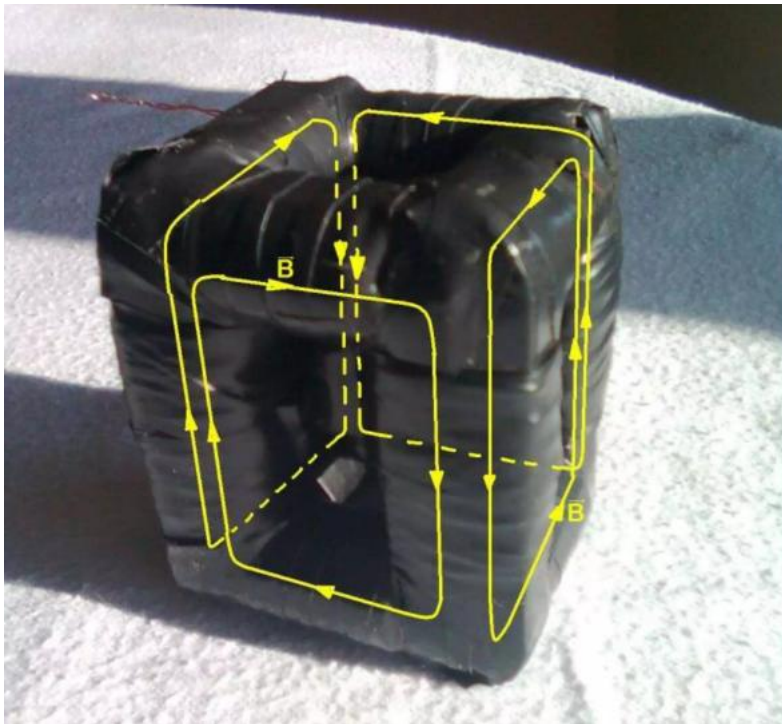
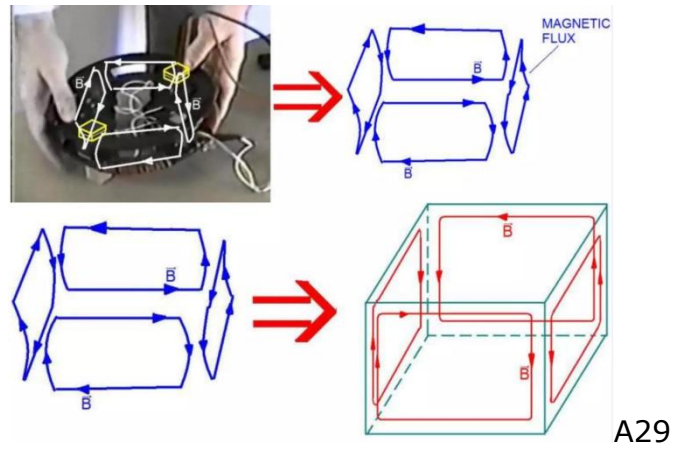
Det skal se sådan ud:

A25

Min endelige version ser sådan ud:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

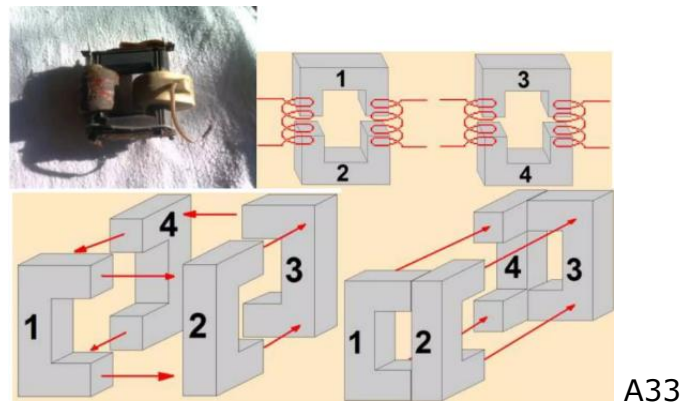
Kernen er lavet af to ferrit flyback tv-transformer. (4 segmenter)

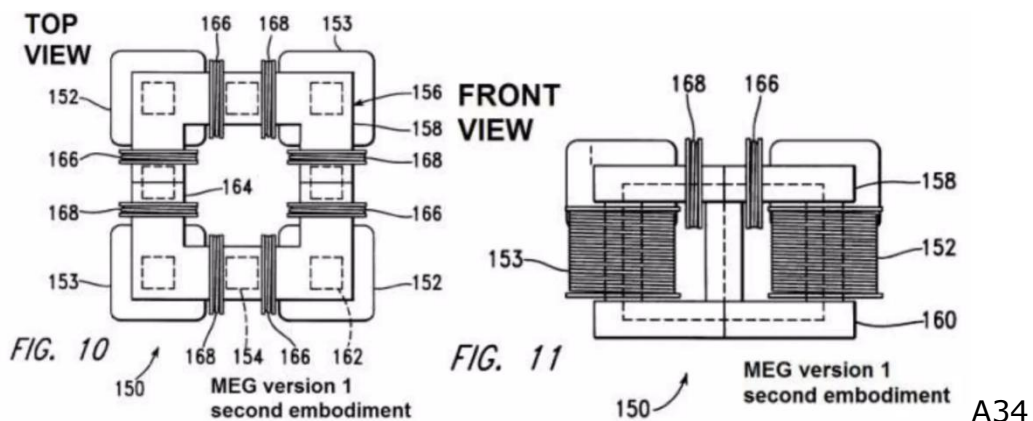
A32

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Sådan her:

At bruge en terningform i stedet for en toroid er ikke så langt ude. Dette findes også i MEG v1 udførelsesform 2 (Tom Bearden Motionless Electromagnetic Generator første version af en anden udførelsesform af hans opfindelse):

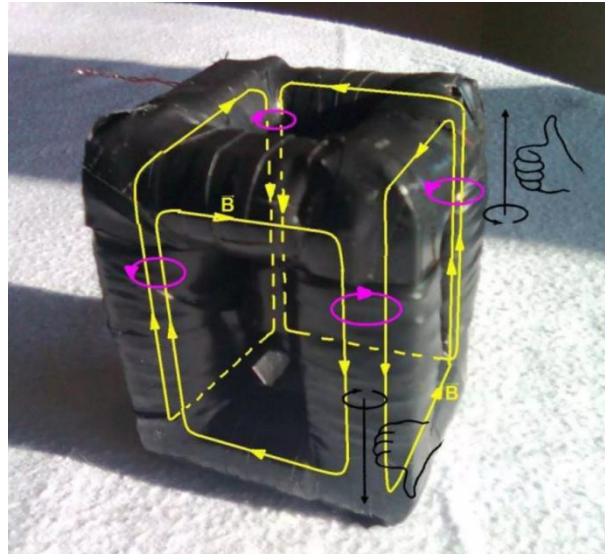

Selvom det virker på en lidt anderledes måde, forstår du pointen.

Nu bliver vi nødt til at designe en viklingsprocedure for at skabe disse 4 magnetiske kredsløb, vi ser i Steven TPU med færre mulige spoler. Kan vi replikere de fire magnetiske fluxinterferenser set i Steven TPU med kun én spole? Ja vi kan!

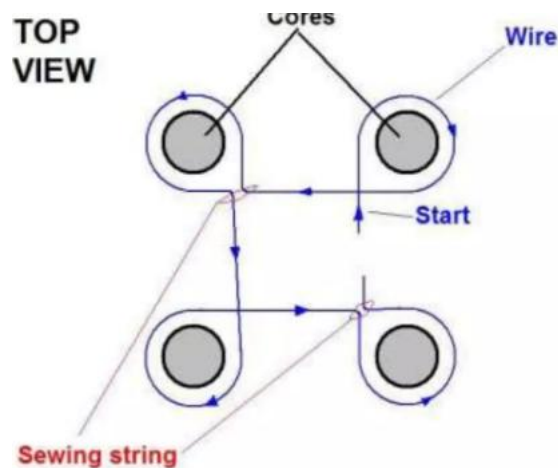
Først skal vi bestemme, hvordan viklingsretningen skal være, for at skabe den magnetiske fluxvektor i det ønskede mønster:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

A35

Okay. Så dette er måden at vikle vores transformator:

A36

(kommentar fra 03.12.2011: Dette vil nok ikke virke. På ingen måde vil den magnetiske flux kunne passere. Nærmere studie nødvendigt)

(kommentar fra 04.12.2011: Dette vil virke hvis vindingerne på billedet er selve elektromagneten, og primære og sekundære spoler skifter sekventielt, vil blive viklet i modsat retning af firkanten.)

... og flere af samme skuffe...

...for at den magnetiske flux kan skifte fra den ene side af TPU'en til den anden, fra en virtuel pol til den anden. I dette tilfælde kan jeg ikke skifte flux, fordi i den ene side skal være tæt på 0 wile i den anden side skal være maksimal (hukommelseeffekt). I dette tilfælde kan fluxen ikke skifte, fordi den er afbalanceret i hele strukturen.

Jeg kan ikke sige, at jeg fejlede. Jeg vil sige, at jeg måske har opdaget en ny metode, hvorved den måske ikke virker. :D . Jeg vil alligevel teste denne konfiguration og se, hvordan den opfører sig, og så vil jeg foretage de nødvendige rettelser) Slutresultatet vil se sådan ud: Jeg kan ikke sige, at jeg fejlede. Jeg vil sige, at jeg måske har opdaget en ny metode, hvorved den måske ikke virker. :D . Jeg vil alligevel teste

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

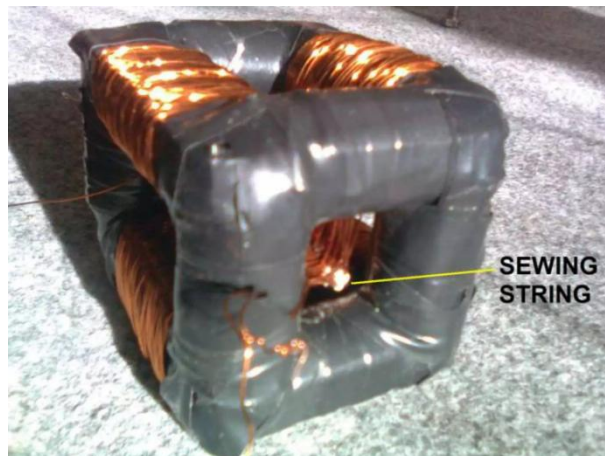
denne konfiguration og se, hvordan den opfører sig, og så vil jeg foretage de nødvendige rettelser)

Slutresultatet vil se sådan ud:

A37

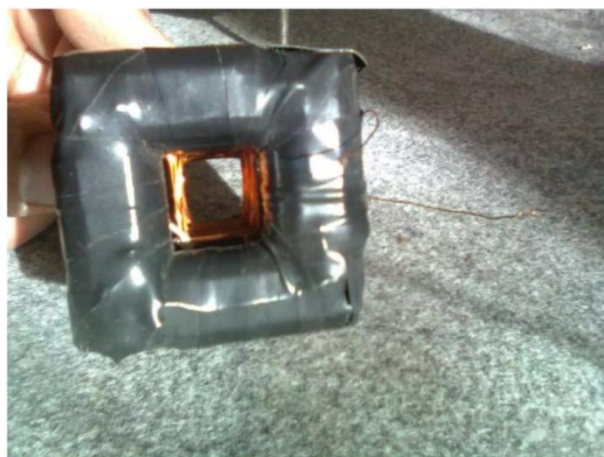
Bemærk: givet det faktum, at der ikke er mulige praktiske metoder til at skabe flere lag af den samme spole, og ingen måde at tage flere isoleringsforholdsregler på, skal denne særlige transformer arbejde under 60-70V rækkevidde. Jeg kunne have delt transformeren i to, den ene halvdel til primærviklingen og den anden til sekundærvikling. Dette ville have givet mulighed for meget højere driftsspændingsområder. Men det ville betyde, at jeg kun ville have haft halvdelen af pladsen til at lægge en spole ned. Det betyder selvfølgelig ikke noget, hvis jeg brugte en meget tyndere tråd, men det ville have betydet flere drejninger, meget hårdt at arbejde med, meget mere tålmodighed, omhu og hårdt arbejde. Det er ikke det værd. Denne transformer er beregnet til eksperimentelle formål.

A38

122. Nu går jeg for at tape denne bifilære spole og fortsætte med at vikle de primære og sekundære spole på de modsatte kanter:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

A39

A40

A41

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

Så et godt magnetisk skjold er også et materiale med høj magnetisk permeabilitet. Hvis vi søger efter et billigt, let at finde, tilgængeligt materiale med høj permeabilitet, vi kunne bruge, det metal, der bruges til at afskærme det bagerste magnetfelt af magneter i højttalere:

2TPU

3TPU

Vi får brug for to identiske metalskærme fra gamle højttalere. Jeg ved det ikke med sikkerhed, men jeg tror, det er Permalloy. Jeg startede med at bore små huller i omkredsen af det indre hul for at opnå en skiveformet kerne (mere som en ring):

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

4TPU

Jeg glattede da pænt indersiden ud med en slibemaskine:

5TPU

Og så den anden disk:

6TPU

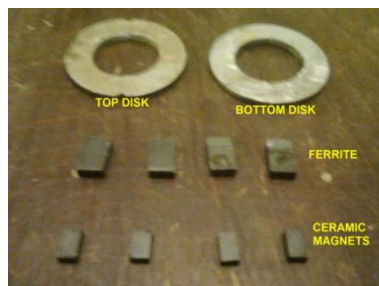
Så skal vi bruge de fire magnetiske poler. Jeg vil bruge ferrit til dem (fra en lille transformer):

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

7TPU

Disse er de sidste stykker:

8TPU

Så skal vi bore firkantede huller i de fire hjørner af skiverne:

9TPU

Og til slut ser disken sådan ud:

10TPU

Hullerne er store nok til at magneterne passer fint ind:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

11TPU

Så brugte jeg isoleringsmateriale til at isolere ferritkerne fra de øverste og nederste kerner:

12TPU

El-tape i mange lag, for at isolere kernen fra viklingerne:

13TPU

Nu, kernerne passer fint ind i deres slots:

14TPU

Og nu jeg start viklingsproceduren:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

15TPU

Slutresultatet:

16 TPU

Og finalenenhed:

17TPU

Og nu starter vi vikleproceduraen:

18TPU

Slut resultatet:

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

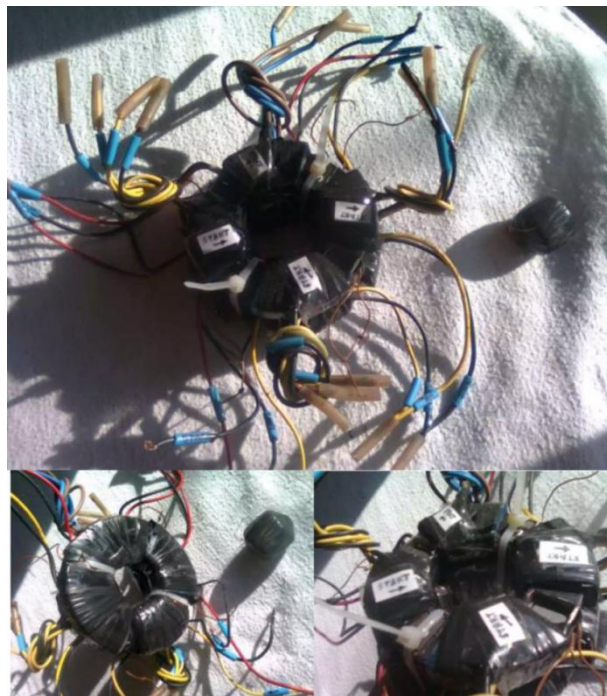

19TPU

20TPU

Og den afsluttende bevikling:

21TPU

Ser du på dette kan du sige:

-Hey! Dette er ikke en nøjagtig kopi af Steven Mark TPU!

-Hvorfor?

-Du har også trukket den øverste skive!

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

-Så?

-Det er ikke helt det samme, så hvordan forventer du at arbejde?

-Hør efter. Vikling af top disk gør ingen forskel. Hvis det får dig til at føle dig bedre, så lover jeg dig, at jeg ikke vil bruge de øverste diskspoler i nogen forbindelse eller kredsløb. Jeg vil ikke magte dem overhovedet. For helvede, jeg vil endda klippe ledningerne for evigt, hvis du gør mig sur. Okay?

-Hvis de ikke tjener noget formål, hvorfor afviklede du dem så?

-Jeg spolede dem til backup-versioner eller opsætninger. Jeg vil først køre test med kun de nederste spoler i alle mulige kombinationer for at bevise og sikkerhedskopiere mine hidtil præsenterede teorier, fuldstændig kassere de øverste diskspoler, og derefter, efter at jeg har lavet alle kombinationsopsætningerne, vil jeg gå videre ved at lave ændringer til første originale prototype-replika ved at vikle den øverste kernetil. Så jeg tænkte på det på forhånd. Gør det klart?

-Ja. Men kobbertråden vil stadig have en lille effekt ved at give magnetisk modvilje til disse fire kredsløb. -Det er kun sandt, hvis du har et eksternt magnetfelt. Men i denne konfiguration gør du det ikke. Alt magnetfeltet skulle i teorien være placeret inde i kernesiverne.

-Jeg har et andet spørgsmål: Hvad er den lille sorte kugle til højre for din TPU på ovenstående billeder?

-Det er ikke en bold. Det er faktisk en cylinder lavet af samme materiale som kernesiverne. Den har to spoler viklet 90 grader fra hinanden.

-Hvad er det til?

-Det er beregnet til at blive placeret i det indre hul i TPU'en.

-Hvorfor?

-At studere induktansen i cylinderen fra felterne skabt af spolerne, og at sammenligne effektiviteten mellem denne cylinder og den øverste skive.

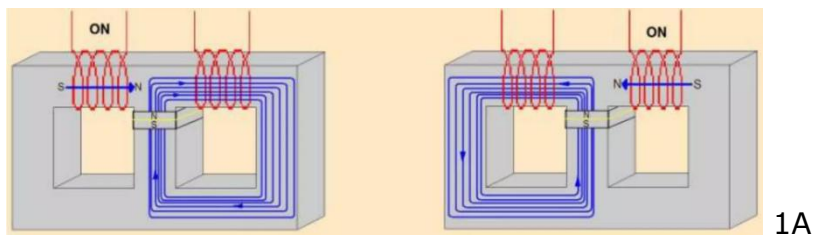
-Felterne skabt af spolerne? Vent... det giver ikke mening! Du modsiger dig selv! Du er sindssyg! Du sagde, at der ikke er noget ydre magnetfelt, og at hele feltet skulle være placeret inde i siverne. Hvordan kan man så forvente, at denne cylinder har nogen effekt på denne type operationer?

-Du begynder at irritere mig. Du har ret i denne nuværende opsætning. Det vil ikke have nogen effekt. Men du glemmer, at den øverste disk er aftagelig. Når den øverste disk ikke er til stede, og de fire ferritkerner er fjernet, vil der stå tilbage med en Tesla Transformer 381970, der har et enormt udvendigt magnetisk felt. Så vil jeg bruge denne viklingscylinder til at studere effektivitetsforbedringen mellem denne opsætning og brug af en top core disk. Er dette klart nok?

Yderligere undersøgelse af forbedring af den endelige mest sandsynlige konstruktion af Steven TPU

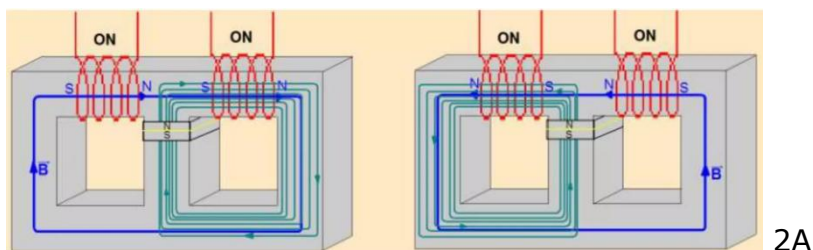
Hvad vi har at gøre med TPU, MEG og Flynn SSG er noget, vi kan kalde en "magnet switcher". Alle disse enheder er udsøgte udførelsesformer af "magnetomskiftere". En magnetomskifter er blot en simpel permanent magnet med et dynamisk felt. Du "sparker den" en lille smule med lidt energi, som forvrænger dets felt, og den forvrængning, når den laves, og når magnetfeltet vender tilbage til dets symmetriske toroidale form, vil du opdage, at det gjorde meget mere arbejde end din oprindelige "spark" (spidssignal).

Hvis vi forsøger at replikere MEG, som er en enklere version af TPU'en, som jeg har vist, vil vi nå frem til en interessant konklusion. Vi vil observere, at magnetens felt ikke skifter! Feltet ændrer ikke på magisk vis den magnetiske fluxvej, som vi ville forvente! Hvorfor? Okay. Hvis vi forsøger at ændre fluxen til den anden side ved kun at bruge én energispids i siden, hvor vi ikke ønsker nogen flux, vil vi ikke have nogen succes:

Dette er ikke nok til at ændre fluxen!

Hvis vi studerer Flynn's video (klik på linket her) og igen ser på, hvordan Flynn SSG aktuator-spoler fungerer, vil det blive klart, at vi **ikke bare** skal aktivere den modsatte flux, der driver magnetfeltet væk, **men vi skal også** drive den anden spole ind i den modsatte retning, så vi også giver en alternativ vej til magnetfeltet, når det er frastødt fra den ene side:

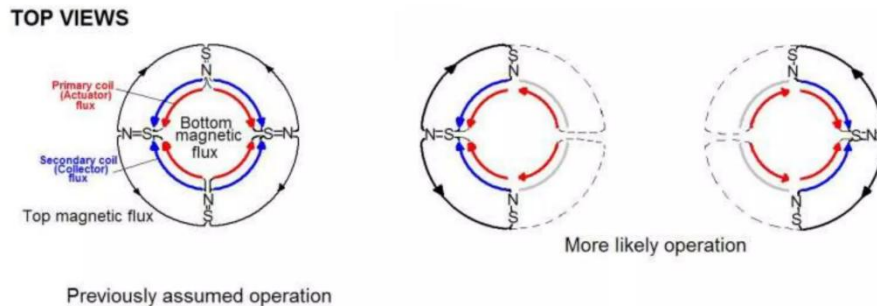

Dette vil korrekt ændre den magnetiske flux!

Dette er et ekstremt vigtigt punkt og påvirker antagelserne om de interne ledninger inde i TPU'en. Hvordan? Det påvirker den magnetiske fluxvektororientering inde i spolerne. (Der er indsat en kommentar til en afvist case TPU undersøgelse)

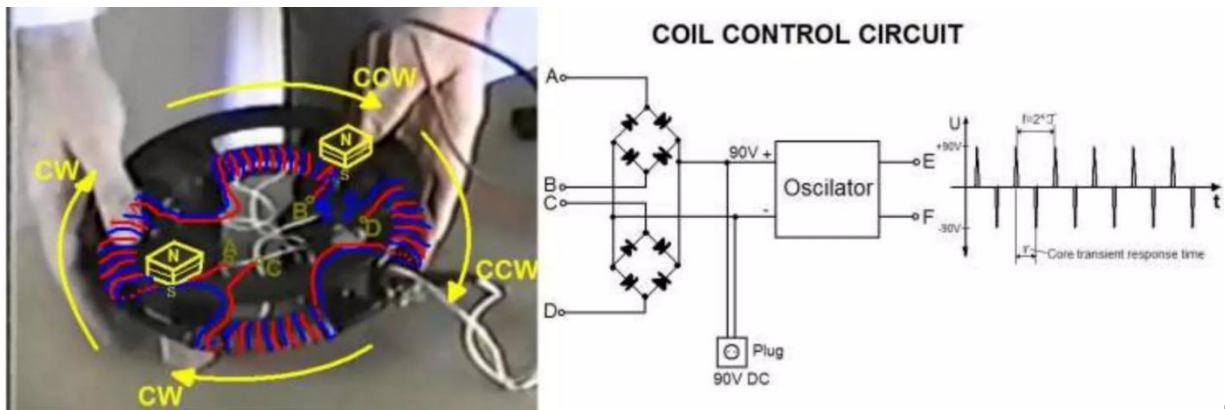
Dette fører til:

TPU-MEG hybrid drift. En ultraeffektiv "magnet switcher" (endelig ultimativ TPU-version "debunked")

3A

Så vores finaleversion ser sådan ud:

4A

Du vil sikkert tro, at det er usandsynligt, at han bruger 8 ensretterdioder, og at det er usandsynligt, at han har to sekundære, og jeg siger ikke, at du tager fejl, jeg siger bare, at hvis jeg skulle satse på et arbejdsprincip, vil jeg satse på denne. Oscillatoren er en "begge veje" firkantbølge (bipolær firkantbølge), en firkantbølge med symmetrisk form, der driver et "one shot" (skarpe pulser) kredsløb. Dette vil indebære en slags 4 transistorer H bro/halv bro et skud oscillator.

Han kan ikke forene de to sekundære til én, fordi vi har at gøre med et bi-faze system (to 180 grader ude af fase signaler), som ikke kan kombineres, fordi det ene vil drive det andet, og som vil forstyrre omskifterdrift.

Derfor kan de kun kombineres, efter at AC-signalerne er rettet. Dette modsiger tilsyneladende Steven Marks bekræftelse af, at hans enheder kun producerer DC, men igen, jeg er ikke 100% overbevist om, at jeg har ret, jeg er ligesom 97% (med denne endelige version). Baseret på den begrænsede information, der er tilgængelig om Steven Mark TPU, tror jeg ikke, at jeg kan øge denne sikkerhedsprocent yderligere.

Igen, hvis jeg skulle spille, er dette mit sidste væddemål!

Problemet med alle disse opsætninger er, at den centrale komponent, magneten, ikke vil virke og ikke og ikke vil lave arbejdet! Dets flux forbliver statisk, selv med al denne

En detaljeret undersøgelse af Steven Mark TPU

"Leedskalnin-magnet-flux-kondensator-magnetic-memory-type-effekt", eller hvordan du vil kalde det. Det permanente magnetiske magnetfelt er i sin naturlige toroidform, uforstyrret, uforstyrret, uændret af enhver mængde afladet impuls kraft, der påføres aktuatorspolerne! **Magnetfeltet er KUN tiltrukket af den ene side, og så til den anden. Det er alt, der er til denne enhed!!!** Vi kan tydeligt vise på en synlig måde, hvordan en magnet kan tiltrækkes til den ene side i en transformer og derefter til den anden ved at give et mellemrum (luftgab) mellem venstre og højre side af MEG (ved hjælp af lav frekvens).